

9 ESOTERISK FILOSOFI

9.1 Inledning

¹Europeiska filosofiens historia faller helt inom den astrologiska zodiakepok, som kallas Fiskarnas, 500 år före och 2000 år efter vår tideräknings början. De filosofer, som omnämns före denna tid, voro samtliga esoteriker. Man kan säga, att fränsett smärre klaner på kulturstadiet inkarnerande klaner ha befunnit sig på eller i närheten av barbarstadiet.

²Filosofien är en samling skenproblem, som nedärvts genom tiderna alltifrån sofisterna i Grekland. Dessa problem ha aldrig blivit rätt uppfattade, varför hela filosofien är en okunnighetens fantasispekulation. De vittna om mänskliga förnuftets hjälplöshet inför tillvarons problem. Filosofiens betydelse ligger däri, att den utgjort en mentalgymnastik och hjälpt mänskligheten utveckla reflexionsförmågan och efterhand möjliggöra rätta uppfattandet av de fundamentala verklighetsideerna.

³Emotionala illusioner och mentala fiktioner äro helt enkelt allt mänskligheten i sin absoluta verklighets- och livsokunnighet någonsin tänkt och känt under miljoner år och som på något sätt fortlevat från släkte till släkte. En aldrig sinande ström av nya fakta, nya teorier, nya antaganden, förmodanden, gissningar matar medvetenheten i dessa världar. Alla uppfånga omedvetet allas medvetenhetsaktivitet, envar det som motsvarar egna nivån.

⁴Förutsättningen för telepatiska uppfattandet är att fysiska dagsmedvetenheten (hjärncellerna) någon gång kontaktat motsvarande emotionala eller mentala "idéinnehåll" eller att emotionala och mentala vibrationerna (molekylerna) ligga så nära i anslutning till förutvarande idéinnehåll, att "nya upptäckter" kunna göras.

⁵Det torde framgå av detta, att icke en procent av det, som mänskligheten godtar såsom "kunskap" (av innehållet i emotionala och mentala medvetenheten), kan överensstämma med verkligheten.

⁶Spekulationsvetenskaperna (filosofi och teologi) äro idel fiktionssystem.

⁷Naturvetenskapens "fakta" må vara riktigt konstaterade men dessas bearbetning till system (i riktiga sammanhang) är i stort sett förfelad. Även vetenskapen består av ett otal fiktionssystem. Resultatet är de ständigt nya vetenskapliga upptäckterna, som medföra ett ständigt ökat antal teorier och hypoteser.

⁸Somliga filosofer bygga sin världs- och livsåskådning på vetenskapens hypoteser. Så kan man icke göra. Vissa av dessa hypoteser synas mera långlivade än andra och bli då lätt dogmer (t.ex. 1800-talets dogmer om materiens och energiens oförstörbarhet) men visa sig förr eller senare felaktiga. Mänskligheten saknar möjlighet lösa tillvarons problem. Den, som numera icke kan inse detta, vittnar om sin egen olämplighet för hithörande problem.

⁹Det måste en gång för alla fastslås, att filosoferna icke kunna förklara verkligheten. Samtliga försök ha varit och komma att förbli fiktionssystem.

¹⁰Kunskapen om verkligheten kan icke förvärvas i de mänskliga världarna, icke i människoriket utan först i närmast högre rike, femte naturriket.

¹¹Människan är hänvisad till att utforska synliga delen av fysiska verkligheten. Kärnfysiken är sysselsatt med att utforska lägsta skiktet av fysiska etermaterien (49:4).

¹²Den eteriska synen kan iakttaga företeelser i fysiska etermateriens molekylarslag 49:3, och klärvoajansen företeelser i emotionalvärldens molekylarslag 48:4-7. Klärvoajansen kan icke utforska själva molekylarslagen. De, som föregiva sig kunna förvärva ännu högre slag av uppfattning av materiella verkligheten, äro bedragare eller självbedragna. Dessa fakta äro fastslagna av planethierarkien.

¹³Annorlunda uttryckt: förstajaget kan icke självt förvärva kunskapen om verkligheten. Det kan icke ens andrajaget. Förstajaget kan på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium och under

de närmaste tusentals åren icke utforska mer än de fem lägsta molekylarslagen i solsystemet (49:3-7). Andrajaget har möjlighet utforska de 28 lägsta molekylarslagen (45:4–49:7). Därmed vinnes ingen möjlighet utforska atomslagen 1–44. Men den enorma skillnaden mellan ett andrajag och ett förstajag består i att andrajagen kunna (närhelst de önska) få kunskapen till skänks av dem i högre världar och riken. Detta kan icke förstajaget erhålla, därför att det medvetet eller omedvetet missbrukar all kunskap. Endast de, som ingått i enheten, kollektivmedvetenheten, och friktionsfritt kunna tillämpa natur- och livslagar i sina världar, få all den kunskap om verkligheten de behöva för att verka och tjäna.

¹⁴Detta om möjligheten till kunskap om verkligheten.

¹⁵Absolut taget (och detta “absolut” i dess rätta betydelse) kunna endast individerna i högsta kosmiska världen (värld 1) ha riktig uppfattning av kosmiska verkligheten, därför att endast de kunna ha slutgiltig uppfattning av materiens sammansättning i alla 49 atomvärldarna med deras sammanlagt 49 dimensioner. Individerna i lägre världar kunna nå fram till endast en (i absolut mening) relativt riktig uppfattning av sina och ännu lägre världar, enär det alltid återstår en ofattbar rest av den högre materia, som ingår i materiernas sammansättning. Logiskt sett förblir alltså kravet på att så riktig uppfattning som möjligt i varje särskild värld är den enda riktiga i denna värld och måste få gälla i den världen.

¹⁶Sålänge man icke nått fram till så riktig uppfattning som möjligt i sin speciella värld, komma subjektivisterna att hävda sina missuppfattningar, tills objektiva utforskandet av den världen är slutfört, vilket i alla händelser icke kan ske på lägre utvecklingsstadier. Till dess förblir hypotesmetoden forskningens väg, den praktiskt taget aldrig avslutade forskningens. Till dess komma individerna att ha olika åsikter om hypotesernas verklighetshalt. Den insikten borde kunna lära människorna inse toleransens nödvändighet, om man icke vill få ständigt kiv om varandras åsikter. Vi måste låta envar ha sin uppfattning, åtminstone när den självförvärvats genom grundlig tilläggnan av “vetenskapens nuvarande ståndpunkt”, och insikten att denna aldrig kan vara slutgiltig. Det måste emellertid definitivt fastslås, att skepticismen ibland kan vara berättigad men aldrig i evighet dogmatismen, eftersom utvecklingen är praktiskt taget “oändlig”.

¹⁷Beträffande frågan om livets mening är det vars och ens plikt att söka skaffa sig en egen uppfattning, hur enkel denna än må vara. Skeptikern, som med sitt sunda förnuft anser det problemet olösligt, står givetvis högt över dogmatikern, som tror på auktoriteter, tror att individer i fjärde naturriket ska lösa det problemet, tro på allsköns klärvoajanter, som rentav inbilla sig äga “kosmisk” medvetenhet, något icke ens de i femte naturriket nått upp till. Den fiktionen (ockultismens kosmiska medvetenhet) delas även av dem i den s.k. rosenkruzarorden Amorc, varmed egentligen allt är sagt om den orden som behöver sägas. Den totala omdömeslösheten ifråga om kunskapen om verkligheten visar sig icke minst hos alla dessa nya ockulta sekter, som växa upp som svampar ur marken. Det är helt enkelt fantastiskt vad dessa ockultister kunna inbilla sig och tro sig om att förstå. Alla hugskott tas som intuitioner. Att de som “lyssna till rösten” äro offer för emotionalväsen, ha de ingen aning om. I esoteriken talas om “tystnadens röst” men exoteristerna kunna icke tolka den symbolen rätt (lika litet som andra esoteriska symboler). De veta icke vad som menas med vare sig tystnaden eller dess röst. Esoterikern inlägger en annan betydelse i orden än den konventionella. Icke ens så mycket ha bokstavsträlarna förstått.

¹⁸När filosofer och vetenskapsmän, som med sina hypoteser och teorier äro mänsklighetens “andliga” vägvisare, godtagit hylozoiken såsom enda hållbara arbetshypotesen, kan planhierarkien träda i förbindelse med mänskligheten. Dessförinnan vore dylikt försök från hierarkiens sida meningslöst, eftersom gemensamt utgångsläge för förståelse saknas. Visserligen säger ett 43-jag, att “eftersom den lära vi förkunna är den enda sanna, måste den slutligen triumfera”. Men det dröjer, emedan de lärde fortfarande envist vägra undersöka verklighetshalten och livsdugligheten i hylozoiken med dess enkla förklaringar på det eljest oförklarliga.

9.2 Exoterisk filosofi

¹Eftersom alla tro sig kunna bedöma allt, finns det också de, som icke studerat filosofi men som på rak arm kunna lösa alla filosofiska problem. Det är icke ovanligt att få höra skarpsinniga uttala sig om vad filosoferna "egentligen ha menat". De stackars filosoferna ha tydligen alldeles saknat förmågan förklara vad de "naturligtvis måste ha förstått". Dessa kan man endast ge rådet att läsa filosofernas egna skrifter och icke inhämta sitt vetande om filosofi i någon filosofiens historia, där vad de uppgivas ha sagt icke alltid överensstämmer med vad de verkligen sagt. All omstuvning, med andra ord, medför stor risk för misstag. Som Schopenhauer skrev till en vän, var allt han påstods ha sagt alltid i något avseende felaktigt, så att endast ordagranna citat voro riktiga. Men även sådana hamna alltför ofta i oriktiga sammanhang. Detta är naturligtvis också självklart och vittnar bara om en sådan där skolmästareaktighet. Men esoterikern har nu en gång för alla fått lära sig, att man icke kan vara för mycket skolmästareaktig. De överlägsna vittna alltför ofta om sin stupiditet.

²Filosofisk spekulatör löser inga tillvarons problem, endast trasslar till dem, varpå europeiska filosofiens historia under dess 2500-åriga tillvaro är bevis nog. Filosofien är fysiska människans försök till förklaring av tillvarons mening och mål. Kunskapen om verkligheten har alltid funnits. Den var en skänk från planethierarkien. När den kunskapen missbrukades, gjordes den otillgänglig för de omogna och ovärdiga. Följden blev att de "oinvigda" beslöt sig för att lösa problemen på egen hand. Och så började den livsokunnighetens spekulatör, som kallas filosofi. Man borde snart lärt sig inse, att okunnigheten icke kan lösa tillvarons problem, inse att hela filosofien är en skarpsinnighetens och djupsinnighetens förfelade fantasispekulatio. Buddha klagade, att mänskliga förnuftet på dess nuvarande utvecklingsstadium (slutlednings- och princip tänkandets stadium) icke kan lösa tillvarons ("filosofiens") problem.

³Såväl indisk som europeisk filosofi togo sin början med Fiskarnas zodiakalisk. Detta berodde på att prästerskapet förlorat förståelsen för de "religiösa symbolerna" och urartat i vidskepelse. Detta blev alltmera klart och kritiken satte in, en kritik, som automatiskt ledde till försök att med "förnuftets" hjälp lösa problemen.

⁴Präster hade alltsedan Atlantis kunskap i magi och behärskade därmed massorna. Men som all kunskap genom missbruk på ett eller annat sätt går förlorad, så gick det också för prästerna. Till en tid lyckades de ersätta den gradvisa förlusten av magiska metoderna genom allsköns bedrägliga förfaringssätt. Men i längden blev detta icke möjligt.

⁵Ett stort misstag är att vara efterklok vid studiet av filosofiens historia. Då läser man in i filosofernas skrifter vad som inte finns där. Egendomligt nog tyckas icke ens professorer i filosofi ha insett den risken. Vad som framgån såsom resultat av en långsam hundraårig tankeprocess med, dels nya verklighetsbegrepp, dels nya fiktionssystem, inläses i de gamles skrifter, därför att ordförrådet till stor del varit detsamma. Man glömmar så lätt, att ordförråd (alltid mycket begränsat) och begrepps- eller idéförråd äro helt olika saker.

⁶Utom de försokratiska filosoferna voro endast Platon, Aristoteles, Krysippos, Plotinos, Bacon, Leibniz invigda i esoteriska kunskapsordnar. Men det hade eftervärlden föga glädje av, eftersom de icke fingo röja något av vad de visste. De fingo komma med "nya" ideer endast om de kunde uppleta sådana i äldre litteratur och alltså åberopa sig på auktoriteter. Emellertid har man ifråga om dessa filosofer möjlighet att upptäcka dolda anspelningar på esoteriska ideer. Där är "efterklokhet" tillåten, eftersom man vet vad de visste.

⁷Beträffande invigda får man icke nöja sig med den upplysningen. De flesta ordnarna hade sju (några tio med tre förberedande) grader. Och de, som icke kommo över tredje graden, visste icke mycket. De visste icke ens, att det fanns högre grader.

⁸Västerländska filosofer ska icke ge sig på att tolka yogafilosoferna och yogierna icke västerländska betraktelsesätt. Förutsättning saknas hos båda att förstå varandra. Det kunna endast

esoteriker.

⁹Yogafilosofien är för orientaler med deras introverta livssyn och icke för västerlänningar med deras extraverta, grundad på objektiv verklighetsforskning, varpå naturvetenskapen är fysiska beviset. För övrigt kan fastslås, att Patanjalis sutras visserligen innehålla kunskapen om verkligheten men också att ännu ingen yogafilosof kunnat tolka dem rätt, eftersom ännu ingen yogafilosof blivit kausaljag. Det må vara smärtsamt för indierna att inse detta, men förrän de erkänna hylozoiken såsom enda hållbara "hypotesen", komma de fortfarande att kvarbli i emotionala verkligheten. Mental "klärvoajans" förvärvas i samband med kausal objektiv medvetenhet. Västerlänningen når icke över synliga, fysiska världen och yogin icke över emotionalvärlden. Yogins "nirvana" är individens sovande tillstånd i kausalhöljet efter mentalhöljets upplösning. Men det "utslocknandet" är ingen förintelse. Varken yogier eller buddhister fatta vad Buddha menade med nirvana. För övrigt må tilläggas, att buddhismen är förvrängning av Buddhas lära liksom kristendomen är förvrängning av Christos förkunnelse.

¹⁰Filosofiens uppgift borde vara att "lära folk att tänka", icke att proppa dem fulla med åsikter liksom hos sådana, som ännu icke lärt sig tänka i överensstämmelse med verkligheten (utan erforderliga fakta). Vad esoteriska filosofien bl.a. vill är att lära folk av med att "tro", att godtaga andras åsikter. Mänskliga intelligensen består på lägre nivåer eller som resultat av felande skolning i att försöka uppfatta vad andra sagt för att kunna säga efter. Över 99 procent av härskande uppfattningar äro mer eller mindre defekta, beroende på alltför få fakta.

¹¹Godtar man en uppfattning, skall man ha klart för sig på vilka grunder man byggt. Det kunna icke de flesta. De icke ens inse nödvändigheten härav. Men så bestå de flestas åsikter mestadels av illusioner och fiktioner.

¹²Felet med de "stora filosoferna" var att de saknade förmåga inse det orimliga i att utan erforderliga fakta konstruera system i överensstämmelse med verkligheten. Som om logiken kunde trolla fram kunskap. Det huvudlösa i tilltaget börja filosoferna först nu efter ett par tusen år att kunna inse, inse att utan fakta är allt "vetande" ingenting annat än vidskepelse. Logiken är en metod för systematiskt ordnande av fakta. Det är det första. Och så skall man kunna konstatera, att "fakta" äro fakta. Det är det andra. Kan man icke detta, är allt som tänkes endast gissningar utan chans att gissa rätt.

¹³Att döma av gängse framställning av 1800-talets filosofi, har man aldrig vetat, att Herbert Spencer med utvecklingsläran var den som haft största inflytandet på allmänna frigörelsen från både filosofi och teologi. Spencer var faktiskt filosofiska auktoriteten inom hela engelsktalande världen och bland vetenskapsmännen i hela världen. Också ett exempel på det slumpartade i allmänna historiska uppfattningen av företeelserna. Men så var Spencer icke "kantian" och då förkastades han av filosoferna och tegs praktiskt taget ihjäl, så att han numera blott är ett namn om ens det. Hur liten förståelse man hade för hans revolutionerande verklighetsidé framgår av att Hans Larsson i Lund kunde undra "vad som menas med utveckling".

¹⁴Det är filosofernas uppgift att tillhandahålla en världsåskådning, som vetenskapsmännen kunna godtaga och utgå ifrån. Vetenskapen (naturforskning och psykologi) har sina specialproblem. Men den måste vila på orubblig grund. Den pytagoreiska hylozoiken har definitivt löst subjektivisternas kunskapsteoretiska skenproblem. Det är hög tid att filosoferna börja undersöka logiska hållbarheten och verklighetshalten i hylozoiken. Det går icke längre att låtsas som om denna 2700-åriga världsförklaring icke existerade. Hylozoiken är visserligen ett överfysiskt problem. Men dess kategoriska hävdande, att fysiska materien har sitt upphov i överfysisk materia och att förklaringen på skeendet i fysiska världen, orsakerna till naturprocesserna, äro att finna i överfysiska världar, kunna filosoferna i längden icke undgå att ta ställning till. Dessa problem ha ingenting gemensamt med den "metafysik", som filosofiska spekulationen sysslat med under sin tvåtusenåriga tillvaro. Det är fundamental skillnad på filosofiens "metafysik" och hylozoikens överfysik. Metafysik har alltid varit fantasifoster, fiktion. Hylozoik är beskrivning av existerande

verklighet.

¹⁵Filosofiens egentliga uppgift är icke att lösa "världsgåtan", ty det kan den aldrig. Filosofien såsom mentalmedvetenhet är förstajagets högsta uppnåeliga slag av medvetenhet, förstajagets högsta instans. Dess uppgift i evolutionsprocessen har varit och förblir att utveckla mentalmedvetenheten, förnuftet, så att människorna kunna bli självständigt tänkande människor med självtillit och självbestämmdhet och icke slaviskt beroende av en yttre, godtycklig makt (teologernas s.k. guds outrannsackliga vilja), kunna ändamålsenligt tillämpa livslagarna och därigenom bli herrar över sitt eget öde. Detta blir för mänsklighetens del icke möjligt, förrän c:a 60 procent av mänskligheten uppnått kultur- och humanitetsstadierna och därmed förståelse för den för evolutionsväsen viktigaste av alla livslagar: enhetslagen, vars grund är den för alla monader gemensamma kosmiska totalmedvetenheten. Utan den lagtillämpningen kan ingen uppnå femte naturriket, kommer mänskligheten ständig på nytt att förinta sig själv och få börja om från barbarstadiet med en ny världshistoria.

9.3 Esoterisk filosofi

¹Esoteriken är kausalvetande, kausalvärldens kunskap. Den kan förstås endast av dem, som utvecklat intuitionen (47:3). Men begripa den kunna alla intelligentia (47:6).

²Illusioner hålla människorna kvar i emotionalvärlden och fiktioner i mentalvärlden. Esoteriken ger tillträde till kausalvärlden. Det är först i kausalvärlden, Platons idévärld, som individen kan tänka i överensstämmelse med verkligheten, fränsett fysiskt vetande i fysiska världen, baserat på definitiva fakta utan hypoteser.

³Platonska idévärlden är "det sant varande". Såsom subjektivt medvetenhetsinnehåll "överensstämmer" idén med verkligheten. Såsom objektiv materiell kausal verklighet är den orsaken till lägre världarna. Så enkelt är det, som filosoferna aldrig förstått.

⁴Filosofiska metafysiken är enbart fiktioner, fantasiens spekulationer utan kunskap om verkligheten.

⁵Verklig metafysik är esoterik, ty den ger kunskap om verkligheten, högre världar, högre naturriken.

⁶Av filosofien får man lära sig, hur man icke skall tänka, hur hjälplöst desorienterad människan är utan esoteriken.

⁷Mänskligt vetande, fränsett fysiska fakta, är idel illusioner och fiktioner. Och detta gäller såväl religion som filosofi och vetenskap.

⁸Tillvaron består av 48 allt högre världar utöver den fysiska. Det borde klagöra, hur litet mänskligheten kan veta om tillvaron.

⁹Gör fysiska världen till ett paradiset. Det är mänsklighetens uppgift. Esoteriken vill hjälpa människorna att leva förnuftigt i fysiska världen genom att befria den från okunnighetens vidskepelse. Den vill befria mänskligheten från religion, filosofi och vetenskapens primitiva hypoteser. Först då kan mänskligheten utveckla sunt förnuft i fysiska världen. Den, som förnuftigt tillämpar natur- och livslagar i fysiska världen, når snabbast femte naturriket.

¹⁰Antimetafysikerna äro de enda, som visat prov på sunt förnuft, ty de ha förkastat filosofiska metafysiken såsom fantasispekulationer. Det är ett stort framsteg mot sunt förnuft. Deras stora misstag består i att de förneka möjligheten av annan verklighet än den fysiska. Däröfver kunna de intet veta. Det är deras brist på sunt förnuft. Människan kan icke avgöra vad som är möjligt. Det borde hon lärt sig. Hon kan icke en gång avgöra, om religion har rätt eller fel. Det kan endast den, som har kunskap om verkligheten.

¹¹Esoterisk filosofi är helt enkelt vanliga logiska betraktelsesättet. Men den skiljer sig från exoterisk filosofi däri, att den även behandlar esoteriska begrepp grundade på esoteriska fakta, som vetenskapen ej kan konstatera.

¹²Esoterisk filosofi är sunda förnuftets bearbetningar av dessa esoteriska fakta, alltså fakta, som

ännu ej blivit exoteriska eller i vart fall äro okända för den stora allmänheten, ännu icke ingått såsom allmänbegrepp i den s.k. allmänna opinionen.

¹³Esoterisk filosofi är icke något nytt slag av det alldeles särskilt finfina tänkandet, som filosoferna i alla tider stoltserat med såsom något särskilt förnämt och som naturligtvis tillhört självmärkvärdighetens illusivitet. De ha måst hitta på något sätt att försvara sina logiskt olagliga konstruktioner.

¹⁴Liksom exoteriska filosofien skiljer den esoteriska på problem hörande till världsåskådning och livsåskådning.

¹⁵Vad livsåskådningen beträffar, ha rättsfilosofiens problem behandlats i uppsatsen Rättsuppfattning, etiken i Lagen samt statsfilosofien i Politik.

¹⁶Psykologien har sedan gammalt räknats till filosofien men är en fullt självständig vetenskap, som icke alls hör till filosofien, vilken sysslar med mänskliga tänkandet. Men så okunnig om tillvarons medvetenhetsaspekt har man varit, att man icke visste vart man skulle räkna den och så fick det bli filosofi. Det dröjde långt in på 1800-talet, innan man insåg, att medvetenheten och särskilt då emotionaliteten var något särskilt.

¹⁷Esoteriken är ju en relativt ny företeelse och esoteriska författare med olika esoterisk utbildning ha därför tyvärr alltför olika uppfattning om alltför mycket. Man tycks ännu icke ens kunnat enas om vad som skall kallas esoteriskt. Så anse somliga, att så snart ett esoteriskt faktum utlämnats till offentligheten, upphör det automatiskt att vara esoteriskt (i bemärkelsen "hemligt"). Detta är riktigt. De, som ändå fortsätta att benämna det esoteriskt, utgå ifrån att det ursprungligen varit esoteriskt, tillhör esoteriskt tanke-system (som ingalunda bemästrats ens av "de lärde"), endast esoteriskt kan försvaras och förklaras, alltså ännu icke allmänt godtagits såsom verklighet. Man kan rentav säga att de, som studera den publicerade esoteriska litteraturen, fortfarande utgöra särskilt "invigda", så föga uppmärksammas är ännu denna litteratur. Det är fullt försvarligt att fortfarande beteckna allt som en gång varit "hemligt" såsom esoteriskt, åtminstone tills esoteriken godtagits såsom offentligt läroämne i skolan och på universitetet. Även sedan har det historiskt sett varit esoteriskt.

¹⁸Inom exoteriska filosofien gäller, att intet system får kritiseras utifrån ett annat filosofiskt system. Den principen är givetvis riktig ifråga om subjektiva spekulationens system. För dessa gäller, att systemet måste visas vara ohållbart från givna utgångsantaganden eller på grund av inre motsägelser eller orimliga konsekvenser. Man utgick kanske omedvetet från antagandet, att ett fulländat system också måste överensstämma med verkligheten, vilket är ett riktigt antagande. Men så kan icke heller någon människa konstruera ett dylikt. Därtill behövas fakta, som icke kunna konstateras i människans världar.

¹⁹Beträffande esoteriska system är emellertid kritik utifrån icke bara tillåten utan nödvändig. Dessa äro nämligen objektiva system, grundade på konstaterbara objektiva fakta. Ifall dessa fakta äro för fåtaliga för att kunna insättas i riktiga sammanhang eller man tillåtit sig genom antaganden konstruera erforderliga sammanhang, kan ett dylikt system jämföras med ett annat med fler fakta i riktigare sammanhang. Även ett "primitivt" system kan ge en värdefull vision av tillvaron, såvida det icke ges en sådan utformning, att en på dylikt världsåskådning byggd livsåskådning medför desorientering i livshänseende. Det finns all anledning att redan i vår tid och ännu mera i framtiden granska nya system i detta hänseende.

²⁰Det gemensamma esoteriska mentalsystemets världs- och livsåskådning är ett kollektivt system. När det tillgodogjorts av individen, utformar denne mer eller mindre instinktivt och automatiskt ett eget system för eget behov i enlighet med egenart, egen självförvärvad livserfarenhet under inkarnationerna och departementstillhörighet. Men det bör i varje fall icke ske förrän det allmängiltiga systemet bemästrats så, att man med dess hjälp kan "förklara allt" på enklaste sätt.

²¹Det kan icke nog kraftigt betonas, att esoteriken är ett mentalsystem, motsvarande

människans (förstajagets) möjlighet till verklighetsuppfattning. Därmed få vi låta oss nöja, tills vi blivit andrajag. Uppfattningen av tillvarons tre aspekter är olika i de olika världarna och framför allt i de olika naturrikerna. Vi kunna icke förstå verklighetsuppfattningen hos dem i högre världar än vår egen. Även för dem i femte och sjätte naturriket måste det vara omöjligt förstå verklighetsuppfattningen i ännu högre riken. Esoteriken utgör en syntes av fysisk, emotional och mental verklighetsuppfattning, sådan den kan konstateras av kausaljag med oförvillad fysisk, emotional och mental objektiv medvetenhet. Kausaljagets objektiva verklighetsuppfattning är riktig så långt den sträcker sig, är den för förstajaget högsta uppnåeliga och måste anses normerande för den mänskliga. Det är meningslöst att kritisera denna uppfattning utifrån högre rikens uppfattning. Människan måste hålla sig till vad som för henne är logiskt möjligt att begripa. Vi sakna logisk rätt godtaga annan uppfattning än den för förstajaget möjliga. Vi veta, att högre jags verklighetsuppfattning är annorlunda. Men förstajagets måste vara gällande för människan. Annars riskera vi att hamna i godtycke och sakna gemensam mänsklig kunskapsgrund. Godtagandet av "högre" uppfattning medför lättrogenhet. Det kan endast bli fråga om en arbetshypotes i och för fortsatt medvetenhetsutveckling, alltså den praktiska "som-om-metoden". Teoretiska tvister om annan verklighetsuppfattning än den för människan möjliga sakna logisk grund.

²²I alla händelser betyder esoteriken ett jättelikt framsteg ifråga om riktig uppfattning av verkligheten och livet i jämförelse med alla exoteriska uppfattningar. Pytagoras hylozoik är framtidens verklighetslära. Den kan kompletteras men kan icke ersättas av någon bättre.

²³Man kan naturligtvis invända, att även hylozoiken i vissa avseenden går utöver förstajagets förmåga av verklighetsuppfattning. Den kan i detta avseende aldrig bli annat än en arbetshypotes. Men den rör sig dock med de tre verklighetsaspekterna och utgör en hypotes, som i sannolikhetshänseende är logiskt överlägsen övriga tänkbara. Den kan i det avseendet logiskt försvaras.

²⁴Den esoteriska filosofiens framtida två grenar blir logik (förnuftsutveckling) och levnadskonst (ändamålsenlig tillämpning av livslagarna). Såväl "ontologi" (kunskapen om materiaspekten) som "metafysik" (rörelsespekten) och psykologien (medvetenhetsaspekten) bilda såsom redan är fallet fullt självständiga vetenskaper.

9.4 Hylozoiska mentalsystemet

¹Hylozoiken är det system, som tillhandahåller de bästa uttrycksmedlen, den bästa terminologien, möjliggörande den bästa förklaringsmetoden för "exakt begripande" (i den mån man alls kan tala om dylikt) av kosmiska verkligheten för mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadium. Den ger möjlighet till mental klarhet som intet annat system. Att kausaljag, som leva i kausala idévärlden, objektivt kunna iakttaga materiella verkligheten och följa materieprocesserna i människans världar, intuitivt uppleva företeelserna i medvetenhetsaspekten, icke behöva något mentalsystem, är en helt annan sak. Men ännu äro människorna förstajag och inga kausaljag. Och för förstajagen är det bästa mentalsystemet det som möjliggör största möjliga mentala klarhet.

²Vad vår tids intelligentia söker efter är något hållbart, något som stämmer i alla avseenden (fysiskt, emotionalt, mentalt) och som ger suverän klarhet och möjliggör eget, självständigt tänkande. Ett sådant exoteriskt system kan icke konstrueras. När filosoferna inse detta, komma de att undersöka hållfastheten i hylozoiken, enda hållbara mentalsystemet. Men så länge de tro, att människan på spekulativ väg kan lösa problemet, komma de att misslyckas. De borde kunna inse detta efter 2500 års spekulationer av de skarpaste hjärnor. Ett ofelbart mentalsystem kan endast formis med esoteriska (kausala) fakta och ideer, hämtade av kausaljag (eller högre jag) från kausalvärlden. Det räcker icke med att vara allvetande i de mänskliga världarna, eftersom dessa uppbyggas av ännu högre slag av materier och energier. Men i kausalvärlden finns mer än endast

“moln av vetbara ting”. Där finnas också ideer från andrajagets världar. Och först med det vetandet är det möjligt konstruera “idealsystemet”.

³Hylozoiken i KOV är icke mer “abstrakt”, icke mer fantastisk, icke mer tillhörande övermedvetenheten än att den skall kunna godtagas av vetenskapsmän och filosofer inom hundra år. Den utgår från materieaspekten såsom grundsynen i västerländskt tänkande och ger dessutom anvisningar för både psykologi och atomforskning, vilka vetenskaper redan äro på det klara med ohållbarheten i 1800-talets allmänna verklighetsuppfattning.

⁴Våra dagars filosofer och vetenskapsmän sakna förutsättningar att förstå hylozoikens betydelse såsom arbetshypotes. Den är ingenting för dem. Men när forskningen framskridit så långt, att man insett existensen av en särskild, fysisk etervärld och upptäckt existensen av ett organismens eterhölje, följa därmed så många andra upptäckter och så många bekräftelser av esoterikens fakta, att många komma att godtaga hylozoiken som bästa arbetshypotesen. Omkring år 2025 ha vi att motse en revolutionerande upptäckt.

9.5 Uppgifter för vår tids esoteriker

¹En svårighet esoterikern brottas med är att på lättast uppfattbara sätt införa nya begrepp, vilka icke kunna åskådliggöras för normala, objektiva medvetenheten. Moderna människan fordrar att kunna få se för att bli övertygad. Hon konstaterar, att såväl teologiens som filosofiens och vetenskapens begrepp äro fiktioner folk trott på och vilseletts av under tusentals år. Hon vägrar att godta annat än det hon själv kan konstatera. Hon har blivit skeptisk gentemot s.k. logiska bevis, eftersom dylika vilselett även de skarpaste intellekt, vilket filosofiens historia nogsamt vittnar om. När man kunnat “bevisa”, att den allmängiltiga uppfattningen av för alla konstaterbara objektiva fysiska materiella verkligheten är en illusion, tycks man kunna bevisa riktigheten av vilken galenskap som helst. Därav moderna slagordet: “bevis bevisa ingenting alls”. Med rätta har man här velat se mänskliga intellektets begränsning och mänskliga omdömesförmågans otillförlitlighet.

²Det får bli esoterikens uppgift att samla så många logiska, psykologiska och objektivt hållbara bevis som möjligt. Det får bli esoterikens uppgift att rensa ut alla mänskighetens under årtusenden samlade illusioner och fiktioner, så att mänskligheten icke vidare skall bli bedragen utan kunna lita på sina “auktoriteter”. Tyvärr uppträda allt fler ockultister, som tyckas ha till uppgift att omöjliggöra denna esoterikens uppgift. Vi tyckas få vänta på planethierarkiens återkomst och att endast individer i femte och sjätte naturriket få gälla som auktoriteter.

³Viktigaste uppgiften för våra dagars esoteriker är icke att ständigt publicera nya fakta från planethierarkien utan att utforma det esoteriska mentalsystemet så, att det lättare kan godtagas av filosofer och vetenskapsmän såsom arbetshypotes och ojämförligt överlägsen sådan. Urvalet av nya fakta bör ske efter principen att göra esoteriken allt lättare begriplig. Fakta, som icke tjäna detta ändamål utan endast utgöra en onödig och på nuvarande utvecklingsstadium oanvändbar belastning och kanske bidra till att befordra urbota tendensen till meningslös och vilseledande spekulation, böra icke medtagas. I stort sett torde redan förefintliga fakta vara tillfyllest för att möjliggöra ett exakt och allsidigt grundsystem för rådande mentalitet, en “liten katekes” såsom propedeutiskt stadium. När esoteriken en gång allmänt erkänts såsom överlägsen arbetshypotes, är tiden inne för vidgade perspektiv, för dem som önska bli experter på esoterik.

⁴Som en kuriositet kan nämnas, att en person efter att ha studerat Laurencys arbeten och fått taga del av mer omfattande esoterisk kunskap ansåg sig kunna uttala sig avfärdande om Laurencys arbeten såsom “skolmästaraktiga” utan förståelse för att det är just vad de måste vara för att kunna tjäna såsom introduktion.

9.6 Allmängiltighet

¹Även esoterikerna instämna med filosoferna däri, att verkliga kunskapens kriterium är "allmängiltighet och logisk ofrånkomlighet". Men den stora skillnaden är, att esoterikerna utsträcka denna princip att gälla på alla de olika utvecklingsstadierna och för alla de olika slagen av objektiv medvetenhet.

²Allmängiltigheten är det subjektiva sanningskriteriet, tills vi upptäckt erforderliga natur- och livslagar och kunna objektivt konstatera lagenligheten. Ty det är överensstämelsen med Lagen som är definitiva kriteriet. Må vara, att Lagen närmast gäller rörelseaspekten, men den möjliggör kosmos och förhindrar kaos och får därmed giltighet även för materieaspekten. Lagen om medvetenhetsaspekten är förutsättningen för, möjliggör medvetenhetsutvecklingen.

³Det aprioriska i vår uppfattning, som filosofen Kant så jämmerligt misstolkade, är resultatet av alla de överensstämmande erfarenheter monaden (individen, jaget) gjort alltsedan mineralriket. Det är den fullständiga överensstämelsen mellan inre och yttre verklighet, allmängiltig och ofrånkomlig. Att filosoferna läto sig vilseledas av Kants logismer, vittnar om deras brist på sunt förnuft. Det har sina risker att leva i fiktionernas värld. Och all filosofi alltsedan sofisterna har varit fikcionalism. Endast esoteriken kan frälsa mänskligheten från den galenskapen.

⁴Sunt förnuft är det allmängiltiga i allas erfarenhet i alla naturriken. Verklighetsområdet för vår erfarenhet vidgas med varje högre värld och högre rike. Men ingenting i det högre kan någonsin upphäva det allmängiltiga i det lägre. Det allmängiltiga är det för alla gemensamma i hela kosmos.

⁵Att filosoferna kunnat uppställa satsen, att filosofien är strävan efter det allmängiltiga och samtidigt framföra de mest individuella uppfattningar, är minst sagt ologiskt. Det allmängiltiga måste vara själva grunden för ett system, som skall kunna allmänt godtagas. Sunda förnuftet är just uttrycket för det allmängiltiga och vad som strider mot sunt förnuft kan aldrig räkna på att få förbli gällande. Må vara, att envar tror sig äga sunt förnuft. Men man förväxlar då vad som synes självklart för egna livsokunnigheten med vad som är resultat av förvärvad insikt om vad som varit allmängiltigt för alla tiders vise. Sunt förnuft är högsta förnuft, icke okunnighetens uppfattning. Man kan alltså säga, att sunt förnuft och vishet är samma sak. Allmän opinion är däremot icke sunt förnuft, ehuru många tyckas anse det. Allmän opinion, om man kan tala om en sådan, är i bästa fall vad de flesta godtagit såsom det konventionellt eller för tillfället riktiga. Allmän opinion kan slå om från dag till dag och saknar rätt till varje anspråk på att få anses logiskt allmängiltigt, vilket i grunden är det bestående, oemotsägliga, för alla tider giltiga; filosoferna må sedan bestrida sådan företeelse. Den objektiva verkligheten, livets tre verklighetsaspekter, kan ingen filosofi bortförklara och den utgör grunden för allmängiltighet. Det som genom objektivt och definitivt konstaterade fakta byggs på denna objektiva grund är också allmängiltigt. Den subjektiva medvetenheten är objektivt riktig, när den är i överensstämmelse med objektiva verkligheten och detta i varje värld för sig.

⁶Filosoferna tala mycket om "det absoluta" utan att veta vad de tala om. Vad de mena med det absoluta förblir oklart och har hittills varit något konstruktionsbegrepp. Esoterikern undrar, om de mena själva urmaterien eller hela kosmos eller fysiska världen. De frågorna finnas besvarade i hylozoiken. Att teologerna med det absoluta mena gud kan lämnas därhän. Teologiska fiktioner höra icke till filosofien. Icke heller yogafilosofiens Brahman. De definitioner, som skulle ange verklighetsinnehållet i dessa begrepp, äro både subjektivistiska och individualistiska. Någon för alla giltig, omedelbart given verklighet har det icke varit tal om. Allmängiltigt i absolut mening kan aldrig bli något, som icke faller under den för alla omedelbara tillämpningen av tankelagen, identitetslagen. Allt annat förblir individuellt. Visst kan man enas om generella begrepp. Men det blir genom individernas godtagande av dessa på grund av likartade erfarenheter. Vad vi enas om i kollektivmedvetenheten är det för alla gemensamma i individuella erfarenheten. Varje försök att påtvinga någon något, som icke överensstämmer med erfarenhet och upplevelse, har sina

konsekvenser i kommande liv och icke minst för förmyndarmänniskorna själva. Men det fråga de icke efter, förrän de i egen erfarenhet få uppleva lagens verkningar, ifall de ens äga tillräcklig förståelse för, varför livet handskas med dem på sätt som sker. Det finns tillräcklig anledning antaga, att de icke kunna på rätt sätt använda livets erbjudanden.

⁷Under ett samtal med filosofen Adolf Phalén (Uppsala 1908) yttrade jag, att “det var olidligt att leva i denna ovisshet, liksom vandra i mörker”, varpå Phalén med ett stilla småleende svarade, att “det var just det plågsamma i ovissheten, som gjorde oss till filosofer”. Vi söka tills vi finna ett svar, som motsvarar vårt visshetsbehov på vår nivå. De finnas, som icke nöjt sig med fundamentalbegreppen i teologien, filosofien eller vetenskapen men som funnit dem i hylozoiken. Människan kan dock icke i längden nöja sig med dessa, även om de förklara tillvaron på ett för sunnda förnuftet godtagbart sätt. Hon vill själv i egen erfarenhet kunna konstatera fakta och söker därför uppnå platonska idévärlden, det för oss “sant varande”, emedan den som först ger oss “sanna verkligheten”, allmängiltig, oemotsäglich, så att vi icke längre behöva “vandra i mörkret” och godtaga sken för verklighet. Tillräckligt många kunna av egen erfarenhet vittna om denna värld och denna kunskaps existens. Sedan må de livsokunniga skeptikerna självbelåtna le sitt överlägsna leende. Vederlägga hylozoiken kunna de aldrig med sina argument. Den är tillräckligt dokumenterad för dem, som förblivit ärliga sökare och vägra godtaga något, som icke “stämmer i alla avseenden”. Förr eller senare komma tillräckligt många att inse hylozoikens överensstämmelse med verkligheten för att skeptikerna icke utan att göra sig löjligen ska våga sig på vare sig löje eller kritik.

9.7 Fiktioner och illusioner

¹Alla människor äro offer för sina infall, sina hugskott, sina antaganden, sina trossatser, sina s.k. inspirationer och intuitioner. Detta är oundvikligt på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Det var denna insikt, som gjorde Sokrates enligt oraklet till “visaste mannen i Grekland”. Det torde dröja länge, innan människorna kommit till den insikten, innan de lärt sig att icke godtaga något utan tillräcklig grund, kännedom om erforderliga fakta. Att s.k. auktoriteter påstå något och miljoner säga efter, är ingen tillräcklig grund. Även auktoriteter äro offer för sina emotionala illusioner och mentala fiktioner.

²“Våra fiktioner göra oss blinda för vår egen okunnighet”. Vägra människorna att inse fiktiviteten, återstår, om man vill hjälpa dem, ingenting annat än att beröva dem fiktionerna. Pratet om att man icke bör vara “negativ” är nonsens. Här avses nämligen icke meningslös kritik, kritik för dess egen skull, utan kritik i positivt syfte. Man river ner gamla ruckel för att få plats för nybyggnader.

³Det måste eftertryckligt hävdas, att innan människan förvärvat kunskap om verkligheten, blir hon ofelbart offer för emotionalitetens illusioner och mentalitetens fiktioner, hon må sedan vara hur lärd, skarpsinnig och djupsinnig, hur stort helgon som helst. Detta är både en utmaning och en anklagelse. Lärda världens gemensamma ansträngningar att först förlöjligen och misstänkliggöra esoteriken och sedan, när det icke längre gick, tuga ihjäl den ger mig tillfälle och rätt till attack. Det skall för övrigt snart vara slut med detta lögnväsen.

⁴“Vi äro icke av naturen slavar under ett obetvingligt öde, men vi ha gjort oss till slavar under våra egna inbillningsfoster”. Vi behärskas av de ideer, som vi mer eller mindre slumpartat införlivat med vår medvetenhet. På så sätt formas nya ideologier, som behärska massan eller grupper av intelligentian, uppstå olika slag av tankens moderiktningar. Och detta upprepas med varje generation. Också ett bevis på mänsklighetens desorientering ifråga om kunskapen om verkligheten.

⁵Tusentals präster predika sina dogmer, tusentals filosofer och vetenskapsmän sända ut sina tankeformer, hundratusentals eftertänkare förstärka dessa med sina vibrationer. Det är detta masstänkande, som alltid blir en mental faktor av största betydelse. Tack vare att ideologierna

motsäga varandra ha de flesta möjlighet att så småningom arbeta sig upp till högre tanke-system, övergå från ett lägre till ett högre. Betydligt svårare ha de, vilka söka begripa tanke-system, som icke ernått full styrka i mentalvärlden. När tillräckligt många förvärvat esoteriska tänkesätt, blir det betydligt lättare att få de intellektuella att intressera sig för och begripa dessa. Fiktionernas outrotlighet beror på telepatiens verklighet.

⁶Utan esoteriska kunskapen om verkligheten och livet kunna människorna icke inse sina illusioners och fiktioners "irrealitet". Den kan vara svår nog att upptäcka för esoteriker. Sålunda fick en lärjunge av sin lärare veta om en illusion han trodde var hans plikt och förnämsta dygd. Han fick veta, att det icke var hans uppgift att "stå för alla konsekvenserna", att "påtaga sig allt ansvar", att "hindra andra från att lära genom misstag". Det skyddande moderskomplexet kunde också vara en illusion.

⁷Den emotionala illusionen är en emotional realitet, liksom fiktionen en mental realitet. Det är därför de äro övertygande i sin intensitet, oemotsägliga för dem, som icke principiellt insett deras ofrånkomliga illusivitet och fiktivitet. Endast kausalideerna kunna frigöra från detta beroende. Endast kausalmedvetenheten uppdagar deras bedräglighet på grund av konfrontationen med bestående verkligheten. Det var detta Platon menade med ideerna såsom de "sant varande". Men hur skulle han kunnat bli förstådd? Förstajaget med dess medvetenhet inom 47:4–49:7 blir hjälplöst offer för denna bedräglighet. Utan förvärv av sin övermedvetna kausalmedvetenhet kan individen aldrig lösa livets problem.

⁸Esoterikern, som i sin fysiska dagsmedvetenhet börjat förvärva subjektiv kausalmedvetenhet, inser omedelbart dennas ojämförliga överlägsenhet över det mentala för att icke säga det emotionala. Men det är först vid förvärv av objektiv kausal medvetenhet som han kan objektivt konstatera, att lägre slag av medvetenhet icke överensstämmer med verkligheten.

⁹De flesta s.k. förkunnare i "esoterik" ha förvärvat emotional klärvoajans. De mest kända äro Swedenborg och Rudolf Steiner. Båda voro självlärda skådare, aningslösa om esoteriska axiomet, "ingen självlärd skådare såg någonsin riktigt". Endast kausaljag bli icke offer för illusioner och fiktioner. Endast kausaljag kunna "skåda de eviga ideerna" för att tala med den ännu totalt missförstådde Platon, som endast esoteriker kunna tolka rätt. Med detta enkla faktum ramlar hela exoteriska filosofien. Det betyder ej, att filosofien är "värdelös". Det betyder, att den lär oss, hur vi icke skola tänka och det är viktigt nog, ty utan den insikten begå vi samma misstag igen.

9.8 *Subjektivism*

¹Det mest dråpliga exemplet på människans tilltro till sina hugskotts och fantasiutsvävningars riktighet är just filosofiska subjektivismen: att kunna förneka den av monaderna genom fyra naturriken förvärvade förmågan av objektiv medvetenhet. När denna mest påtagliga realitet som någonsin är möjlig kan bortförklaras med godtyckliga fantasikonstruktioner, så finns det all anledning att för all framtid misstro allt, som icke överensstämmer med allmänmänsklig erfarenhet och på otaliga erfarenheter grundade sunda förnuftet.

²Man måste noga hålla isär den filosofiska subjektivismen och den esoteriska subjektivismen. Den filosofiska förnekar materieaspektens existens, vilket är ett obotligt misstag. Den esoteriska utgår i sina framställningssätt från medvetenhetsaspekten med undvikande av materieaspekten överallt där detta är möjligt. Den är nämligen författad för dem, som sträva efter att bli andrajag och för dem gäller det att uteslutande beakta medvetenhets- och rörelseaspekterna, när materieaspekten för andrajag är en betydelslös aspekt och ett psykologiskt hinder för förvärv av högre slag av medvetenhet. Att materieaspekten måste vara den fundamentala för alla förstajag, är en helt annan sak. Att detta är nödvändigt bevisas bäst av alla de förirringar den filosofiska subjektivismen medfört, som omöjliggjort exakt verklighetsuppfattning, vilket även yogafilosofien är bekräftelse på. Medvetenhetsaspekten är ett psykologiskt hinder för riktig verklighetsuppfattning för alla förstajag, som ännu icke äro väl förtrogna med tillvarons tre

aspekter. Har man väl insett nödvändigheten i hylozoiska kunskapslärans betonande av samtliga tre aspekterna, kan man sedan bli "subjektivist" men icke förr. Materieaspekten är den fundamentala förutsättningen för naturvetenskaplig forskning, ty denna söker utforska just denna aspekt. Att förbise eller förakta tillvarons materieaspekt kan endast resultera i mänskligt elände. Människan är först och främst en djurkropp och denna måste skötas väl, om jaget i denna skall kunna förvärva insikt i och förståelse för verkligheten och erforderliga egenskaper och förmågor för medvetenhetsutvecklingen. Så mycket borde mänskligheten kunna lära sig av profana historien, för att icke tala om religiösa historien med alla mänsklighetens förvillelser, även om historikerna med sin okunnighet om verkligheten alltför mycket förbisett denna sida av saken. Det är på tiden att vi få en annan historia: förvillelsernas historia. Den skulle vara av större betydelse än de nuvarande. "Den känner det goda som känner det onda". Den fundamentala insikten borde bibringas både pedagoger och historiker. Mänsklighetens historia är djupast sett det fasansfulla lidandets och livsokunnighetens historia.

³Hos vissa esoteriska författare finner man talesätt, som verka förvillande och äro logiskt felaktiga, t.ex. talesättet, "det finns ingen tid". Därmed menas, att medvetenheten icke har möjlighet registrera tidsförloppen. Man skiljer icke mellan tiden såsom subjektiv och objektiv företeelse. Det vimlar i esoteriska litteraturen av absolutifieringar, som alltid verkat desorienterande på de verklighetsokunniga och satt sina spår i filosofiska spekulationer. Man har icke lärt sig skilja på subjektiv uppfattning och objektiv verklighet. Man har förväxlat sin subjektiva och individuella uppfattning av verkligheten med den egentliga av all medvetenhet oberoende verkligheten. Så har man fått filosofiska subjektivismen, som rentav kunnat förneka objektiva verklighetens existens. Det vimlar i filosofien av dylika förväxlingar. Den omedelbara uppfattningen av verkligheten är den enda riktiga. När uppfattningen passerar genom reflexionen, blir den felaktig.

⁴Somliga ockultister tala om högre slag av materier såsom "subjektiva", därför att de icke kunna objektivt iakttagas av människor, som sakna högre slag av objektiv medvetenhet. Uttrycket är minst sagt olämpligt och förvirrande. Det finns inga subjektiva materier, världar, höljen. Alla ha objektiv realitet. Beteckningen subjektiv borde icke få förekomma annat än i samband med medvetenhetsaspekten.

9.9 Sken och verklighet

¹Det gamla talet om "sken och verklighet" har olika betydelser. I regel avses med sken den subjektiva uppfattningen (individuella eller kollektiva), alltså det som hör till medvetenhetsaspekten, och med verklighet det objektiva, det som avser materieaspekten.

²Riktiga uppfattningen av materieaspekten (att materien är vad den synes vara för objektiva uppfattningen inom egen värld) är för förstajaget möjlig endast i fysiska och kausala världarna. För riktig uppfattning av materien i emotionala och mentala världarna fordras kausal medvetenhet. Den som icke inser detta blir ohjälpligt offer för upplevelserna i de mellanliggande världarna, eftersom materien där icke är vad den synes vara utan obeständig, kan omformas av individuella medvetenheten utan att individen behöver kunna inse detta.

³Den kanske alltför absolutifierade satsen, att "verkligheten alltid är vad den synes vara", gäller alltså endast förstajagens fysiska värld. Tillspetsningen torde vara önskvärd, sålänge det ännu finns kvar något av subjektivisternas betraktelsesätt inmängt i allmänna språkbruket. Fysiska världen är icke en "sinnevärld".

⁴Kausaljaget, som kan studera huru materien formats i de mänskliga världarna och hur dessa världars materieformer kunna te sig för motsvarande slag av medvetenhet, har därmed möjlighet att rätt bedöma materieaspekten. Det kunna inga förstajag. Det har alltid rätt de mest felaktiga föreställningar om hithörande förhållanden. Och det är ju icke underligt, eftersom människan saknar möjlighet bedöma dem.

⁵Människorna leva i "skenet", vilket betyder att deras föreställningar om verkligheten äro de fiktioner livsokunnigheten utformat. De ha knappast någonting med verkligheten att göra utöver vad naturforskningen möjliggjort beträffande fysiska världen (subjektivisternas "sinnevärld"). Egendomligt nog äro de flesta nöjda med denna nödortftiga orientering. Ha de några "intellektuella behov", nöja de sig med de teologiska, filosofiska eller vetenskapliga fiktionssystemen. Ibland träffar man på intellektuella, som inse fiktiviteten i härskande ideologier, men överlagt avstå från riktiga kunskapen, emedan de anse, att den skulle "göra dem livsodugliga", försvåra deras verksamhet bland människorna. De anse sig icke orka med (vad esoterikern måste lära sig) att "leva i två världar" samtidigt, exoteristens och esoterikerns värld. Sällsynta undantag finnas: de som välja ett enkelt yrke, som ger dem livsuppehälle, för att kunna ägna sin lediga tid åt att få "leva i mentalvärlden", oberoende av alla fysiska förpliktelser. Många skulle nog ha önskat, att de tidigare i livet fått syn på verkligheten för att ha kunnat ordna det annorlunda för sig. De plikter de påtagit sig ha försvårat eller rentav omöjliggjort den omorientering de längta efter. Man får hoppas, att esoteriken snart blir så allmänt känd, att ingen skall behöva vara ovetande om existensen av denna verklighets- och livskunskap, och att individen därmed skall få möjlighet att välja levnadssätt redan i unga år.

9.10 *Sunt förnuft*

¹Såsom genomgående påpekats i KOV och särskilt framhållits i 5.32.3 finns det endast två förnuftiga sätt att se på tillvaron: sunda förnuftets eller hylozoikens verklighetssystem. Hylozoiken är endast för dem, som en gång varit invigda och därför omedelbart inse dess förnuftighet. Sunda förnuftet håller sig till mänsklighetens allmängiltiga uppfattning av forskningens definitivt fastslagna fakta.

²Våra möjligheter att förvärva kunskap visa sig i forskningsresultaten, riktiga förutsägelser och tekniska tillämpningen. De äro också bevis på kunskapens riktighet (KOV 5.23.2).

³Som också påpekats i KOV är en god portion sund skepsis säkraste inställningen gentemot allt man icke begriper eller förstår. Det är sunda förnuftets princip. Den befriar från godtagandet av de flesta illusioner och fiktioner, från de lärdas hypoteser och alla de vidskepligheter, som lättrogenheten faller offer för. Sunda förnuftet är suveränitetens princip. Utan sunt förnuft saknar man också sinne för proportioner, en fundamental förmåga. Utan sunt förnuft kan man icke bli en esoteriker men mycket väl en ockultist.

⁴Den, som icke inser att avdelningen i KOV, "En esoterikers syn på europeiska filosofiens historia", tillkommit för att bespara intelligentian besväret med att studera vanliga läroböckerna i filosofiens historia, kan saklöst lämna KOV oläst. Den förstår i alla fall icke det väsentliga.

9.11 *Intet kan ersätta fakta*

¹Felet med filosoferna är att de lita på logiken som något ofelbart. Det kan den endast vara, om man har tillräckliga fakta. Detsamma gäller om matematikerna. Både logik och matematik äro bearbetningsmetoder, inga upptäcktsmetoder. Samma misstag göra ockultisterna. De utgå från ett material av otillräckliga fakta och slutsatsen måste bli felaktig. Endast den ifråga om materialet sakkunnige har utsikt att bedöma dess tillförlitlighet. Det är denna sakkunskap, som felats och som endast esoteriken kan tillhandahålla.

²De olika ideologierna äro bevis på härskande okunnighet. Att behöva stödjande uppfattning med bevis visar frånvaro av kunskap. Alltsammans visar felande fakta. Ideologi är spekulation med för få fakta. Kunskap är system av fakta, som förklara allt man behöver för tillfället få förklarat.

³Normalindividens föreställningar om verkligheten och livet utöver dagliga erfarenhetens trivialiteter och banaliteter äro till c:a 99 procent felaktiga, emedan han utforskat en bråkdel av verkligheten men gjort sig åsikter om allt. Det var detta indiska rishierna (icke att förväxla med dagens yogier) kallade maya (skenverklighet). Definitivt konstaterade fakta i fysiska världen äro

idel verkligheter. Men de berättiga oss icke att fantisera om överfysiska världar.

⁴Esoteriken ger oss kunskap om verkligheten, om livets mening (evolutionen), om existensen av högre riken, om planethierarkien och planetregeringen. Personlig upplevelse av detta blir möjlig först vid inträdet i platoniska idévärlden, förvärv av full objektiv kausalmedvetenhet såsom kausaljag. Till dess är människan beroende av auktoritetskunskap. Sedan beror det på uppnått utvecklingsstadium, vilken av de många ideologierna (livshypoteserna) man kan godtaga. Esoterikern har nått därhän, att hylozoiken synes vara den mest förnuftiga av arbetshypoteser, lämna de mest förnuftiga förklaringarna på det annars obegripliga.

⁵Intressant är för esoterikern att studera de olika slagen av ideologier och hänföra dem till de olika utvecklingsstadierna i förnuftshänseende. Detta är möjligt först på mentalstadiet med förvärv av perspektivmedvetenhet.

9.12 Ett exempel på faran med begreppsupplösning

¹I begreppet utveckling ligga de tre begreppen: ändamålsenlig rörelse mot ett mål. Den moderna filosofien, som förnekar allt som icke omedelbart kan konstateras, förkastar givetvis sådana begrepp som tillvarons lagenlighet och ändamålsenlighet. Att man därmed hamnar i kaos kunna de icke inse. Eller är det kanske rentav meningen?

²För esoterikern är rörelse detsamma som energi. Och ändamålsenlig rörelse har ett mål som förutsättning. Det handlar således om tillvarons fundamentalbegrepp, gällande för alla överfysiska världar i hela kosmos.

³Rörelse förutsätter energi, ändamålsenlig rörelse ändamålsenligt verkande energier, målet konstant verkande energier.

⁴Vem hade, innan den modernaste "filosofien" (semantiken, som måste resultera i infantilism) framträdde, trots att man skulle behöva återgå till mest elementära begreppsbestämningar?

⁵Visserligen var den från Aristoteles härstammande "metafysiken" ett för outsinliga spekulationsfiktionalismen tacksamt område för både västerländska och österländska gissare, en fantasilek som måste sluta i skepsis, när en gång sunda förnuftet utvecklats tillräckligt. Det var en sak Platon klart förutsåg. Men att man skulle hamna i rena infantilismen, kunde nog icke ens han drömma om. Men så tycks det alltid gå, när esoteriska kunskapen om verkligheten råkar i oinvigdas händer. De ha en otrolig förmåga att idiotisera allting.

⁶Men pessimisten behöver icke misströsta. Det finns alltid tillräckligt många människor med sunt förnuft för att detta till slut skall triumfera, när folk en gång tröttnat på detta nya moderaseri. Även om fördumningen till en tid alltmer breder ut sig, så komma naturforskare alltid att kunna rädda det fysiska förståndet, grunden för fysiskt sunt förnuft och därmed grunden för även högre sunt förnuft. Och de en gång invigda komma alltid att förbli sökare och söka, tills de finna vad de söka, även om det skulle ta flera liv.

9.13 Allting förvandlas

¹Liv är rörelse, förändring. Upphörde "rörelsen" (uratomernas rotation) för ett ögonblick, skulle kosmos vara upplöst i urmateria. Rörelsen frambringas av dynamis (urmateriens oföränderliga dynamiska allenergi). Det är därför också esoteriska filosofer säga, att "allting" består av energi. I alla händelser är allt som existerar underkastat förändringens, förvandlingens lag. Det är därför som kravet på oföränderlighet är ett livsokunnighetens trots mot Lagen, en ohållbar inställning, som förr eller senare medför katastrof. Förändringens lag är ett faktum, som mänskligheten aldrig brytt sig om att taga hänsyn till men som måste bli regulatören i allt mänskligt tänkande i stället för kravet på oföränderlighet eller tron på dylik möjlighet.

²Livsrytmen är den avvägning mellan förändring och stabilitet, som möjliggör livets bestånd, denna ständiga förändring, som naturen ger exempel på i växlingen mellan utveckling och avveckling, aktivitet och passivitet, arbete och vila.

³Endast i högsta kosmiska riket finns ingen förändring, därför att utvecklingens slutmål redan är nått. I alla lägre riken verkar utvecklingslagen förändring. Detta innebär att ideerna, som motsvara tillståndet i de olika världarna, också undergå förändring. Ideerna bli alltmera inklusiva genom att i sig upptaga det nya, som åstadkommer och motsvarar förändringen.

⁴Måtte nu bara icke filosofer börja fantisera om ideers relativitet och dylikt nonsens, som de sakna möjlighet att förstå. De röra sig med fiktioner och icke med ideer (vilka återge verkligheten). De senare veta de ingenting om.

⁵Allting är underkastat förvandlingens lag. Allting är stätt i förändring. Hela kosmos är en gigantisk utvecklingsprocess. Innehållet i alla världar undergår ständig förändring, en fortsatt uppenbarelse av uratomernas outtömliga potentialitet, allteftersom manifestationsprocessen fortskrider. Det enda evigt oföränderliga är de naturlagar (konstantrelationer), som möjliggöra materiens sammansättning och förvandling, uttryck för urmateriens fundamentala egenskaper sådana de komma till synes i den av dynamis atomiserade urmaterien.

⁶De fundamentala manifestationsprocesserna äro oföränderliga i alla kosmos och i alla solsystem i kosmos. Men därutöver är allting individuellt. Icke två kosmos, icke två solsystem, äro identiska i sin individuella gestaltning; därför att det icke finns två identiska kosmiska kollektivväsen eller två identiska solsystemiska kollektivväsen, dessa väsen, som dirigera manifestationsprocesserna. Frånsett de eviga lagarna är varje manifestationsprocess ett individuellt experimenterande och kan aldrig vara annat.

⁷Givetvis är det omöjligt för väsen (monader) inom solsystemen att konstatera dessa individuella olikheter i processer, som taga eoner (solsystemperioder) i anspråk. De kunna på sin höjd konstatera det skenbart konstanta i processen, vilket förklarar det gamla esoteriska och för mänskligheten gällande uttrycket: *Ingenting nytt under solen*. De förändringar esoteriska historien konstaterar (nya upptäckter och uppfinningar) äro förnyade uttryck för ideerna i idévärlden (*“världssjälen”*). Det ligger utom mänsklig tankeförmåga att tänka något verkligt, som icke redan finns i denna värld, därför att i denna samlats allt, som någonsin tänkts av alla väsen inom solsystemet och de kosmiska ideer, som erhållits från kosmiska riken (22–42).

⁸De verklighetsideer människorna alls kunna tänka ha de emottagit från denna värld. Det hör till det fåvitska i mänskligt tänkande, att människan skulle kunna tänka något *“nytt”*. Allt mänskligt framåtskridande beror på förverkligandet av vad som finns i idévärlden. Sedan må nietscheanska övermänniskoapor i sin förmåtenhet fantisera om vad de veta. De få tillfällen att tänka om och om igen i liv efter liv, tills de lärt sig läxan.

9.14 *“Ingenting nytt under solen”*

¹*“Ingenting nytt under solen”* är ett esoteriskt axiom, som judarna hittade i babyloniska arkiv och som de aldrig förstått, utan plockat samman med allsköns talesätt, vilka de tillagt Salomo (Shloma), deras förnämsta sagofigur. Naturligtvis har mänskliga snusförnuftet, som begriper allting, levererat allsköns gallimatias om tesen. Den betyder, att alla de ideer, som under mänskliga medvetenhetens utvecklingsprocess efterhand komma till mänsklighetens kännedom (i den mån möjligheten förstå dem förvärvats), alltid funnits i idévärlden. Upprepas bör, att *“ideer”* (icke illusioner och fiktioner) avse alla tre verklighetsaspekterna. De upptäckas i den mån de förverkligas. Det är därför okunnigheten och oförmågan aldrig kan förstå deras innebörd, hur mycket av skarpsinne och djupsinne än ödslas därpå.

²Upptäckten av idén (när tiden är inne) kan ske på tre olika sätt i enlighet med aspekterna. Först syntesen ger verkliga förståelsen.

³*“Allt som sker är verkningar av orsaker, vilka kunna ligga hur långt tillbaka som helst i tiden”*. Därvid är att märka, att det förflutna ligger i nuet och att, ifråga om kosmiska orsaker, själva nubegreppet erhåller en allt större utsträckning in i vad som för oss synes vara framtiden.

⁴För att kunna förutse framtiden fordras kunskap om de orsaker i det förflutna, som äro

betingelse för kommande verkningar (in i framtiden dragna kausalkedjor) samt även om den plan, som står inför sitt förverkligande.

⁵Annars är det riktigt, att orsaker föregå verkan.

⁶Liksom fosterutvecklingen innebär en snabbupprepning av hela biologiska utvecklingsprocessen, så medför varje ny inkarnation en rekapitulation av medvetenhetsutvecklingen från mineralstadiet (såväl generellt som individuellt). Det är även ett av de många exemplen på esoteriska axiomet, att det förflutna ligger i nuet och kan även tjäna som illustration till "ingenting nytt under solen". De processer individen får genomgå äro gemensamma för alla monader. Den individuella gestaltningen växlar men det fundamentala är lagenligt fixerat.

9.15 Platon

¹Platon var esoteriker och försökte så gott han kunde utan att förråda hemligheter ge sin samtid en riktigare uppfattning av verkligheten. Det var givetvis omöjligt för Platon att exoteriskt förklara hylozoiken. Hans idélära var ett försök att redogöra för naturens inneboende gudomlighet (gud immanent), ideerna såsom dels urtyper, dels potentialiter fulländade naturformer (förverkligade i processen), dels inneboende ändamålsenligheten samt eviga nuets potentiella slutmål.

²Man har aldrig förstått Platon, därför att man saknat kunskapen om verkligheten. Platonska idévärlden är en existerande kausal materievärld med sina lagar. Okunnighetens profeter må aldrig så mycket förneka dess existens. Den finns där ändå. Men ingen kan veta något därom, som icke förvärvat kausal intuition, kausal objektiv medvetenhet, och därmed inträtt i denna värld.

³Nutidens tänkare förkasta "den klassiska idéalismens lära om ett tidlöst värdesystem". Redan den frasen visar, att de icke veta vad de tala om. De förneka därmed kausalvärldens existens och denna världs livslagar. De två idiologierna, värdefilosofien och pragmatismen, vittna om den totala okunnigheten om verkligheten. Detsamma kan sägas om deras försök till "historiskt betraktelsesätt".

⁴Platon kallade idévärlden för "det sant varande". Det göra alla esoteriker. De lära sig betrakta platonska idévärlden såsom sitt verkliga hem, som de vilja uppnå så fort som möjligt ur landsflykten. Från kausalvärlden inkarnera de och till kausalvärlden återvända de efter sin utforskarfärd till okända världar. Emotionalvärlden är illusionernas och mentalvärlden fiktionernas värld. I dessa två världar saknar man möjlighet komma i kontakt med dessa världars materiella verklighet och att utforska dem. I fysiska världen kan man visserligen komma i kontakt med fysiska verkligheten, kan man konstatera fakta och utforska hithörande materielag. Men den, som endast har fysisk objektiv medvetenhet, blir just därför offer för sina subjektiva fantasier beträffande övriga verkligheten.

⁵Först i kausalvärlden har man inträtt i verklighetens värld. Endast i kausalvärlden har människan möjlighet att själv förvärva kunskap om verkligheten. Kausalvärlden är människans rätta värld, emedan hon därifrån inkarnerar och dit återvänder efter avslutad inkarnation. Kausalmedvetenhetens ideer överensstämmer med kausalvärldens verklighet, visserligen helt olik de övriga mänskliga världarnas, eftersom alla världar i hela kosmos äro olika varandra, något för sig. Men eftersom högre slag av medvetenhet har möjlighet uppfatta verkligheten i alla lägre slag av världar, så kan individen i kausalvärlden utforska mentala, emotionala och fysiska världarna. Forskaren i det fysiska, som upplevat en kausalintuition, har också fått en riktigare uppfattning om fysiska världen än han lyckas förvärva genom vetenskaplig forskning. Platon kunde alltså med full rätt göra gällande, att "idévärlden" var sanna kunskapens värld.

⁶Platons sats, att "kunskap är återerinring" betyder, att det är fråga om mentala problem, som gjort tillräckligt starka intryck i undermedvetenheten för att kunna återupplivas. Det, som upplevats på barbar- och lägre civilisationsstadiet, drunknar i den allmänna oklarheten och är för övrigt så överdraget av senare inkarnationers erfarenhet, att det endast kan göra sig gällande

såsom "instinkt". Tyvärr blir denna alltför lätt vilseledd av dagsmedvetenhetens starka vibrationer. De flesta inkarnationerna äro för jaget så värdelösa, att de icke kvarlämna några intryck alls. Endast de få inkarnationer, där jaget levat i en miljö, som påverkats av "invidga", och då haft möjlighet att tänka någotsånär i överensstämmelse med verkligheten, efterlämna tillräckligt starka intryck för att senare kunna bli av betydelse.

⁷Endast esoteriker borde översätta Platon, ty endast de ha möjlighet förstå vad Platon egentligen menade. En översättning är alltid i viss mån en omtolkning, enär verklighetsinnehållet icke kan exakt återges vid än så trogen bokstavstolkning. Särskilt gäller detta ifråga om esoteriska författare. Olika folk ha olika idiosynkrasier och ju längre de olika kulturerna befinna sig ifrån varandra, desto svårare blir omtolkningen.

9.16 Esoterisk livsåskådning

¹Den livsåskådning, som bäst befrämjar medvetenhetsutvecklingen, är den mest ändamålsenliga. I det avseendet måste man skilja på världs- och livsåskådning. Världsåskådningen kan endast vara den som överensstämmer med verkligheten. Livsåskådningen måste däremot anpassas till individens möjlighet till livsförståelse. Att den ej får strida mot världsåskådningen, utan måste vila på dess grund, är en helt annan sak. Eftersom människorna befinna sig på olika utvecklingsstadier med därav följande olika möjlighet till livsförståelse, måste det finnas en hel serie olika livsåskådningar. Egentligen hör allt det som förr räknats till "praktisk filosofi" till "livsåskådning", förnuftig tillämpning av livslagarna. Världsåskådningen kan göra detsamma, ty de, som sakna möjlighet inse hylozoikens förnuftighet, behöva icke någon annan världsuppfattning än den naturvetenskapliga forskningen kan tillhandahålla, när den nöjer sig med det allmängiltiga och icke förlorar sig i allsköns hypoteser och teorier utöver det i fysisk verklighet konstaterbara.

²Envar gör sig i alla fall en egen "religion", så snart egen reflexionsförmåga utvecklats. För esoterikern ter sig hela religionshistorien med dess strider som bevis på mänsklighetens låga utvecklingsstadium. Och ännu äro teologerna aningslösa om frihetslagen.

³Utvecklingsstadiet, graden av förvärvat latent livserfarenhet och därmed graden av livsförståelse, är en gräns, som individen icke kan överskrida. Det är en sak de visat sig icke kunna inse, som tro att demokratien är rätta lösningen av sociala och politiska problemet.

⁴Utvecklingsnivån visar sig i förståelsen och förståelsen i att man aldrig glömmet vad man förstått. Men självbedrägligheten inbillar sig förstå. Det är en av de många grunderna för att livsåskådningen måste anpassas efter livsförståelsen.

⁵Okunniga om de olika utvecklingsstadierna med allt vad detta innebär, sakna exoterister möjligheter förstå rättsuppfattningens relativitet, att rättsuppfattningarna och idealen måste vara olika alltefter envars erfarenhet och syn på tillvaron. Allt detta har lett till ändlösa tvister om hur individen bör handla i vissa avseenden och i speciella fall. Även den intelligentaste, mest kritiske utgår från egen utvecklingsnivå vid bedömningen av andras rättsuppfattning. Endast den, som insett livslagarnas absoluta giltighet och förvärvat esoterikerns livssyn, har vissa förutsättningar att undvika gängse misstag härutinnan. Detta innebär självklart intet försvar för kränkning av allas lika rätt. Så mycken rättsuppfattning kan bibringas alla även på barbarstadiet. Alla äga möjlighet begripa, att man bör handla mot andra så som man själv vill bli bemött, eftersom även detta faller under lika-för-lika-principen.

⁶Lagen för självförverkligande innebär, att individen själv måste lära allt genom egen upplevelse, egen erfarenhet och egen bearbetning av egna erfarenheterna. Denna princip har av okunnigheten generaliserats till den felaktiga, "absoluta" principen, att ingen kan lära någon någonting. Den principen modifieras av andra principer, stödda på fakta. Läraren lär oss hur vi skola läsa innantill, skriva, räkna etc. Han lär oss metoder, grepp, hur vi bäst ska gå tillväga. Han hjälper oss att tänka genom att klargöra tankemönster etc. Han ger oss kunskap om nya fakta, som

vi icke ens äga latent vetenskap om. Läraren hjälper oss att återkalla vårt latent vetande. Därvid förutsättes givetvis en latent fond av erfarenheter, som han icke har möjlighet bibringa alltför primitiva för att de ska kunna tillgodogöra sig det nya. Han kan icke lära idioter och dem, som icke vilja lära; övermänniskorna ge oss kunskap, som vi aldrig haft en aning om. Så nog kunna vi lära av andra, både direkt och indirekt. Vi äro en kollektivitet, om vi veta därom eller ej. Och vi lära genom kontakt med andra och allas gemensamma erfarenheter.

⁷Esoterikern får lära sig att djupast sett "allting är gott". Kosmos har tillkommit för ett gott ändamål och därför är allting gott, vilka krokvägar okunnigheten än går, innan individerna förvärvat tillräcklig livserfarenhet. Det är dessa skenbart onödiga slingervägar vi kalla för onda, därför att de medföra lidande, som är sättet klagöra det "onda". Vi betrakta "fruktan" som ett ont. Men ser man närmare efter vad fruktan betytt för utvecklingen, så inser man i åtminstone ett avseende det s.k. ondas betydelse. Självbevarelsedriften (fruktan för förintelse) har lett till upptäckandet av alla vetenskapliga metoder att förlänga livet, vilket gagnat forskningen. Sexualdriften (fruktan för isolering) har varit den urdrift, som möjliggjort naturrikenas existens. Hjordinstinkten har fört människorna samman till skydd mot fiender och ömsesidig hjälp. Självhävdelsen har drivit människan till prestationer, som ökat egna kapaciteten. Nyfikenheten (fruktan för det okända) har lett till efterforskning, som utvecklat tankeförmågan. Fruktan har således varit av oerhörd betydelse såsom oavlåtlig drivkraft.

⁸Självbevarelsedriften har lett till spekulationer och psykologiska experiment. Sexualdriften har lett till mystikerns dröm om själens "himmelska äktenskap", föreningen av första- och andratriaden. Hjordinstinkten har medfört alltmer ökad förståelse för kollektivmedvetenheten, dessförinnan förmåga att tänka internationellt och universellt. Självhävdelsen har lett till aningar om jagets fortvaro efter upplösningen av fysiska höljet. Nyfikenheten med dess spekulationer har igenom inkarnationerna fört individen från okunnighetens förgård in i kunskapens tempel och därifrån i visdomens allraheligaste.

⁹Fruktan, livsokunnighetens drivkraft, fruktansvärt missförstådd och missbrukad, har trots allt elände visat sig vara utvecklingens hävstång, bekräftande esoteriska axiomet, att det onda sig självt ovetande i långa loppet måste tjäna det goda.

9.17 Levnadsvishet

¹Upproriskheten mot ödet visar, att man tänker på sig själv. Detsamma gäller allt emotionalt lidande.

²Man ser ej fel hos andra som man icke själv har latent. Det fatala med hatets kritik är att man därmed väcker det latent till liv.

³Människans inkarnationsvärldar äro okunnighetens världar, "skenets" världar, verkningar av okända orsaker. I kausalvärlden ser hon orsakerna.

⁴Buddha har aldrig menat, att allt "liv är lidande". Han visste mycket väl, att lidande endast finns i fysiska och emotionala världarnas tre lägsta regioner och endast såsom dålig skörd av dålig sådd.

⁵Vore människan livets högsta produkt, vore livet icke värt att leva.

⁶Enligt teologerna är rikedom en guds gåva, tecken på guds välbehag, guds välsignelse. Misstag. Rikedom är god skörd av god sådd och blir i regel dålig skörd i nästa liv.

⁷"Allt" som möter oss är skörd och tillfälle till ny sådd.

⁸Vi äro alla mer eller mindre idioter. Men störst idiot är den som tror sig icke vara det.

⁹Sunt förnuft är högsta förnuft. Sunt förnuft inser sin stora okunnighet, sitt vetandes relativa värdelöshet, sin bristande omdömesförmåga.

¹⁰Esoterikern skiljer mellan emotional lycka, mental glädje och essential "salighet". För mentalisten förefaller "lycka" tillhöra barnstadiet och för essentialisten förblekna såväl lycka som glädje.

¹¹Man kan aldrig lära moralisterna något i deras livsförvända inställning till allt mänskligt.

¹²Det finns icke något sådant som att få till skänks. Allt måste betalas, förr eller senare och i alla avseenden. Även parasiter få betala igen en gång.

¹³Lidandet är en följd av att jaget låter höljena (särskilt det emotionala) få bestämma.

¹⁴Det finns blott en väg till friheten: att tjäna.

¹⁵Den tjänande inställningen till livet medför ojämförligt många fler livets erbjudanden att så god sådd, att försvaga verkningarna av dålig skörd, att utveckla rätta livsinstinkten, att finna bästa vägen.

9.18 Religionsfilosofi

¹Följande filosofiska betraktelse ansluter sig till Schillers uppfattning. Han godtog intet av de förutvarande filosofiska systemen men hoppades, att filosofien alltid skulle finnas till. Ur den synpunkten är filosofi uttryck för mänsklighetens eviga strävan att utveckla förnuftet och omdömesförmågan samt ge människorna mental klarhet och visshet.

²Religionsfilosofi innebär i själva verket en motsägelse. Religion tillhör det emotionala. Religionsformerna bestå av definitivt fastslagna dogmer, som religionsfilosofien förgäves försöker att med alla tänkbara argument logiskt försvara. I det fallet försöker skarpsinnigheten och djupsinnigheten alltjämt uppbjuda alla krafter. Men förnuftsutvecklingen i samband med forskningen har redan kunnat påvisa de flesta dogmernas orimlighet och kommer också till slut att uppvisa samtliga dogmers ohållbarhet och detta inom alla religioner.

³Religion är, försåvitt den skall göra skäl för beteckningen, grundad på övertygelsen om överfysisk verklighet. Den, som ifrågasätter dylik (som Kant gjorde), måste betecknas såsom agnostiker. Kants religion inom mänskliga förnuftets gränser (i esoterisk uttydning inom förstatriadens medvetenhet) kan icke vara annat än ett surrogat. Ty all verklig religion ligger utanför dessa gränser, utanför mentalmedvetenhetens möjlighet att konstatera. Endast kausalmedvetenheten kan konstatera existensen av platonska idévärlden, religionens verkliga hemvist. Och kausalmedvetenheten tillhör andratriadens medvetenhetsområde.

⁴Kosmos har tillkommit av monader, som själva genomgått hela kosmiska evolutionsprocessen. Alla monader, som nått femte naturriket och högre riken, få i sin tur hjälpa evolutionsprocessen i mån av förmåga. Man kan säga, att mänsklighetens gud är monaderna i femte och sjätte naturrikena. Det är ingen godtycklig hjälp, eftersom allting regleras enligt den stora Lagen.

⁵Schopenhauer gycklar med filosofernas missbruk av det absoluta: Sedan gammalt var det filosofiprofessorers uppgift och skyldighet att bevisa guds existens. Kant visade, att de använda bevisen voro odugliga. Därmed försatte han professorerna i ett svårt dilemma. Men de funno en utväg. De ersatte ordet "gud" med "det absoluta". När Du blir professor och skall bevisa guds

existens, så dräm näven i katedern och ryt med Dina lungors fulla kraft: “Det absoluta, det måste väl för fan vara någonting”.

⁶Gud är icke ett egennamn utan beteckning på en överfysisk företeelse, om man så vill en titel. Man skriver icke kapten med stort K. Man kan känna vördnad och respekt för ett väsen (planethärskaren) så oerhört långt före oss (hundratals eoner) i medvetenhetsutveckling utan att skriva stor bokstav.

9.19 Metafysik

¹Det är icke lätt för esoterikerna att klargöra för filosofer och vetenskapsmän, att de måste tänka om i alla avseenden, att nedärvda betraktelsesätt måste slopas. De inse, att den gamla metafysiken alltigenom är fantasikonstruktioner. Det återstår att inse, att esoterikens överfysiska åskådning icke är människors verk. Uppsalafilosoferna (Hedvall, Hägerström och Phalén) insågo klart, att “metafysiken måste förstöras”. Men de kunde icke inse, att människan saknar möjligheter lösa tillvarons problem. Den omöjligheten analyserades aldrig.

²Det är på tiden att mänskligheten lär sig inse först och främst, att den icke kan begripa överfysiska verkligheten och att c:a 99 procent av all verklighet förblir oåtkomlig för forskningen. Därefter borde den numera efter tusentals år av förfelade spekulationer kunna inse, att dylika gissningar icke ha minsta utsikt att överensstämma med verkligheten. Det finns endast en utväg och det är att återkalla planethierarkien.

³Vilja filosoferna icke bekväma sig till att undersöka hylozoikens verklighetshalt och godtaga den såsom enda hållbara arbetshypotesen, komma de aldrig att kunna erbjuda mänskligheten fast grund att stå på, komma de aldrig att kunna förklara skeendets orsaker. I längden räcker det icke att enbart konstatera fysiska fakta och avstå ifrån alla förklaringsförsök. Människan kräver svar på frågan om livets mening och kommer aldrig att nöja sig med fysikalistiska system, även om filosoferna förklara, att tillvaron icke har någon mening.

⁴Magi är enligt Bacon praktisk metafysik. Ifall man med “metafysik” menar kunskapen om överfysiska verkligheten, så behövs endast objektiv mentalmedvetenhet för att bli en magier. Lyckligtvis är metoden att förvärva dylik medvetenhet fortfarande esoterisk. Annars skulle mänskligheten för länge sedan ha utrotat sig själv och omöjliggjort livet på denna planet. Det kanske den lyckas med ändå, därför att kärnfysiken genom utforskandet av etermaterien kommit i besittning av tillräckligt explosiv radioaktiv materia, som i en vettvillings hand kan göra samma tjänst.

9.20 Kunskapsgrunden är överfysisk

¹Människorna veta ingenting om högre världar och högre riken, ingenting om sina högre höljen, ingenting om dessas chakras, ingenting om departementen i sina höljen. Men de tro på allsköns fiktioner och tala om allt som om de visste något.

²Hur ska människorna kunna bedöma rätt, när de sakna nödvändiga kunskapsgrunden, kunskapen om verkligheten, att utgå ifrån? Allting “hänger i luften” och blir endast fantasiens gissningar och spekulationer utan minsta chans att gissa rätt, varpå hela världslitteraturen är ett enda stort exempel.

³Sålänge filosoferna icke inse, att lösningen på tillvarons problem ligger i det överfysiska, komma de ömkligen att misslyckas med sina hypoteser. Mänskligheten kan aldrig konstatera erforderliga fakta. Kunskapen om verkligheten förvärvas först i femte naturriket. Och tills vi ödmjuka oss att mottaga kunskapens fakta av dess individer, komma vi att förirra oss i misslyckade spekulationer. Än mer. De verkliga orsakerna till fysiska skeendet, fysiska naturprocesserna, ligger i det överfysiska. Märkvärdigt att detta skall vara så ofattbart.

9.21 Materialismen är ohållbar världsåskådning

¹Man kan icke, som många filosofer göra, bygga en hållbar världsåskådning på de under visst skede av naturforskningen gällande vetenskapliga hypoteserna. Man förvånar sig över att de icke kunnat inse denna grundens ohållbarhet. Det är intet försvar, att den grunden är den enda vetenskapen har till sitt förfogande. En allmän orientering över vetenskapens tillfälliga ståndpunkt duger icke såsom världsåskådning. Det är viktigt, att man icke förväxlar orienteringssystemet med riktig världsåskådning, vilket många synas ha gjort. Naturvetenskapen kan aldrig vara verklig grund, ty dess forskningsområde utgör endast en bråkdel av hela materiella verkligheten (en enda av 49 allt högre världar). För övrigt har först med kärnfysiken forskningen börjat intränga i fysiska etervärlden.

²Vetenskap är hypotesförfarande och kommer att förbli det. Den kan aldrig bli annat än en dagsorientering och aldrig en grund för livsåskådning. Det gäller om både trossatser och antaganden. Utan en orubblig grund bygga alla på "lösan sand" för att icke säga "kvicksand". Det är därför filosofien alltid måste förbli kritik, tills den funnit den ännu felande orubbliga kunskapsgrunden. Det är ett klart bevis på oförmåga hos de ockulta sekter, som sammanblanda exoterik och esoterik. De två ha intet gemensamt. Exoterik är vetande men icke kunskap och ett vetande tills vidare, som kanske redan i morgondagen visar sin ohållbarhet.

³Den filosofiska materialismen, som betraktar universum såsom styrt av eviga naturlagar, kan möjligen logiskt försvaras så länge den håller sig inom materieaspekten. Men den kan aldrig förklara tillvarons medvetenhetsaspekt, medvetenhetens natur, medvetenhetens utveckling genom allt högre naturriken. Materialistiska vetenskapens utvecklingsbegrepp gäller uteslutande den biologiska utvecklingen, esoterikens avser dessutom medvetenhetsutvecklingen. Materialismens försök att förklara ändamålsenligheten i naturen måste betraktas såsom en otillräcklig hypotes.

⁴Enligt moderna filosofien finnas inga "vetenskapliga världs- och livsåskådningar". Men det är fullständigt godtyckligt att i det sammanhanget tala om vetenskap, som aldrig kan bli något annat än fysikalism. Naturforskningen har att hålla sig inom fysiska livets områden, eftersom den saknar möjlighet att med sina metoder utforska överfysiska verkligheten. Filosofi är sanningssökande. En filosof är som namnet anger "vän av vishet". Varje försök att begränsa den definitionen måste energiskt avvisas. Att lägga beslag på urgamla beteckningar för någon viss forskningsgren måste anses otillåtet. Våra dagars filosofer ha sannerligen icke sagt sista ordet. För en esoteriker är "moderna filosofien" på avvägar och lika desorienterad i verklighets- och livshänseende som alla andra spekulationsprodukter.

⁵Endast ytterligt få vetenskapsmän ha nått fram till insikten om vetenskapens mycket ringa verklighetshalt. De flesta lärde förlöjliga och förhåna allt de icke kunna förstå och just det som är det enda väsentliga.

⁶Det är mycket stort misstag att klandra de banbrytare, som verka destruktivt och förinta de idiologier, som idiotiserat mänskligheten. Stå dessa system i vägen för riktig verklighetsuppfattning, så måste de raseras. Enda kravet man kan ställa på dessa nedrivare är, att de själva borde ha en ojämförligt överlägsen arbetshypotes att sätta i de hypotesers ställe, som visa sig vara livsodugliga för att icke säga livsfientliga.

9.22 Grunder för esoteriska världsåskådningen

¹"Våra fiktioner göra oss blinda för vår egen livsokunnighet". Det kan icke sägas bättre. Människorna tro, att deras föreställningar ha motsvarighet i verkligheten, vilket är mänsklighetens mest fundamentala misstag. Det som kallas sanning är vad de tro vara sanning och det består enligt esoteriken av emotionala illusioner och mentala fiktioner till närmare 99 procent. Synliga världen utgör c:a en procent av hela materiella verkligheten och det dröjer länge, innan denna enda procent blir utforskad.

²Subjektivisterna indelade verkligheten i en "sinnevärld" (synliga fysiska världen) och

“andevärlden” (en fantasivärld, som envar hade sina vanföreställningar om).

³För esoterikern finns fundamentalt sett en enda värld (kosmos), en enda materia (urmaterien), en enda medvetenhet (kosmiska totalmedvetenheten), en enda energi (dynamis). Såväl materia som energi och medvetenhet äro olika sidor av samma för människan ofattbara enhet. Denna enhet manifesterar sig i otal slag av existensformer, vilka te sig totalt olika utifrån de olika existensformerna.

⁴Vetenskapen av i dag saknar möjlighet ge förnuftig förklaring på de tre verklighetsbegreppen (materia, energi och medvetenhet). Vetenskapen arbetar med helt andra begrepp än esoteriken, varför det bör klargöras en gång för alla, att den aldrig kommer att kunna avge några som helst hållbara omdömen om den esoteriska världs- och livsåskådningen. De, som vänta på erkännande från teologer, filosofer eller vetenskapsmän, få vänta förgäves.

⁵Verklighetens treenighet, de tre omedelbart givna och självklara absoluta (materia, rörelse, medvetenhet), förklara sig själva genom sina sätt att vara och kunna icke ytterligare förklaras. Urmateriens, dynamis och medvetenhetens “egentliga natur” förblir ett evigt olösligt mysterium även för högsta kosmiska medvetenhet. Detta understrykes för att bespara fantasterna resultatlöst grubbel och befria övriga mänskligheten från dylika fantasters påverkan. Det har sin betydelse särskilt ifråga om medvetenheten. Psykologiskt sett betyder medvetenheten olika slags sätt att uppfatta verkligheten.

⁶Världsåskådningen utgår visserligen från tillvarons tre aspekter men behandlar särskilt dess materieaspekt, alltså: kosmos med dess 49 atomvärldar, solsystemen med deras sju atomvärldar och 42 molekylarvärldar, materiens sammansättning, materiehöljerna för evolutionsväsen i de fyra lägsta naturrikerna etc.

⁷Varje medvetenhetsyttring yttrar sig i materien såsom vibrationer och frambringar i involutionsmaterien livsformer, vilkas livsduglighet, funktionsduglighet och effektivitet bero på medvetenhetsyttringens intensitet, klarhet och kvalitet. Ju högre slag av medvetenhet, desto större blir energiyttringen. Alla högre slag av energier behärska lägre slag av motsvarande eller lägre grad. Däremot icke högre grad. Så förmå 47:6-energierna icke behärska 48:3-materien utan därför fordras 47:5.

⁸Tankar äro mentala materieformer med medvetenhet och energi motsvarande tankens kapacitet.

⁹Eftersom det finns endast en enda medvetenhet i kosmos, så är det medvetenheten som är “livets enhet”. Eftersom alla monader (uratomer) har omistlig delaktighet i denna kosmiska totalmedvetenhet, så måste alla aggregat i kosmos, sammansatta som de äro av uratomer, vara uttryck för “gud immanent”. Eftersom alla aggregat i kosmos, från mineralriket till kosmiska riken, befinna sig på väg till kosmisk allvetenhet och allmakt, så utgöra de riken, som förvärvat medvetenhet om sin delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, gud transcendent för dem, vilkas individer ännu ej blivit medvetna om sin gudomlighet (delaktigheten i enheten).

¹⁰All harmonisk samverkan, möjlighet till ömsesidig förståelse, har till förutsättning en gemensam grund att utgå ifrån. Den enda grund, som i alla avseenden möjliggör detta, är insikten om Lagen, alltings lagenlighet. Det är en upptäckt, som ännu återstår för mänskligheten att göra och tillämpa. Det är Lagen, som måste vara grunden för berättigad världs- och livsåskådning. Konstantrelationerna äro det enda bestående i “företeelsernas flykt”.

9.23 Verklighetsuppfattningen är olika i olika världar

¹Kosmos består av 49 slag av materievärldar av olika täthetsgrad, beroende på olika uratomtätthet, varav följer olika dimension, duration, materiesammansättning, rörelse, medvetenhet och lagenlighet.

²De många olika slagen av materievärldar motsvaras av lika många olika slag av medvetenhet. Individerna har ett eget hölje i varje värld för att kunna förvärva medvetenhet i världen och kunna

lära sig allt bättre använda denna medvetenhet till att uppfatta även de finaste vibrationer, förstå företeelserna i världen och rätt begagna energierna.

³Objektiva medvetenhetens allmängiltiga uppfattning av verkligheten ändras med varje värld, eftersom varje atomslag har sin dimension och materiesammansättning. Det måste därför fastslås som axiom, att verkligheten i varje värld är just sådan som den uppfattas i den världen, oberoende av hur den ter sig från en annan värld. Överges det axiomet, hamnar man i logiskt kaos. Det axiomet tyckas advaitister och andra subjektivisterna ha svårt att fatta.

⁴Att individerna i högre riken ha en helt annan uppfattning av verkligheten i lägre rikens världar, följer av sig självt. Men ifall de kalla dessa lägre uppfattningar oriktiga, kan man med samma rätt säga, att också deras måste te sig felaktig för medvetenheter i ännu högre världar.

⁵Det är alltså logiskt oberättigat att bedöma verklighetsuppfattningen i en värld utifrån en annan värld. Alla verklighetsuppfattningarna gälla absolut i dessa världar. Eftersom högsta kosmiska världen består av enbart uratomer med 49-dimensional verklighetsuppfattning (efter avslutad evolution) och absolut kosmisk allvetenhet, kan man möjligtvis betrakta denna såsom definitiv.

⁶I verkligt absolut bemärkelse veta icke ens de i högsta kosmiska världarna vad urmaterien, dynamis och medvetenheten äro. De veta allt om dessas yttringar i kosmos men urmaterien förblir det evigt oåtkomliga. Men allt detta är en sak för sig, som icke inverkar på objektiva uppfattningen i de lägre världarna. Varje högre värld är ett steg närmare högsta världen och alltså ett steg närmare den absoluta kosmiska verklighetsuppfattningen.

⁷Det är därför meningslöst att säga, att människans objektiva verklighetsuppfattning är felaktig, eftersom människan saknar möjlighet inse detta och det för övrigt skulle vara både logiskt och psykologiskt oriktigt att förneka riktigheten av egen objektivt exakt verklighetsuppfattning. Endast genom att förvärva exakt objektiv uppfattning i varje särskild värld kan individen utvecklas.

9.24 Första- och andrajagets olika verklighetsuppfattning

¹Man skulle kunna säga, att den grundläggande uppfattningen i västerländska vetenskapliga betraktelsesättet är, att medvetenheten är en materiens egenskap. Det är också förstajagets objektiva uppfattning, vilket är något att beakta för de s.k. ockultister som, utgående från filosofiska subjektivismen, aldrig skaffat sig erforderligt och hållbart kunskapsteoretiskt underlag.

²Det indiska betraktelsesättet, vedantans advaita, utgår från medvetenhetsaspekten, vilket är andrajagets normala synsätt. Man har ännu icke i esoteriken lärt sig skilja på första- och andrajagets verklighetsuppfattning, vilket förr eller senare blir nödvändigt för ömsesidig förståelse. Människorna äro fortfarande förstajag och ännu icke andrajag och då är det pedagogiskt förfelat att anlägga högre jagets betraktelsesätt. Det har också medfört ohjälpliga logiska förvillelser, varpå europeiska filosofien är bästa beviset. Förmodligen dröjer det mycket länge, innan den insikten gör sig gällande. Men den måste en dag "slå igenom", om icke förr så när sunda förnuftet äntligen blir suveränt.

³Det är intressant att konstatera, hur lätt andrajag (essentialjag och 45-jag) förlora kontakten med förstajagets verklighetsbegrepp, så snart de icke leva med bland människorna. Ständigt återfalla de i talet om att människans världar, särskilt den fysiska, är en produkt av människans inbillning. De tyckas ha lätt att glömma, att det tagit miljarder år för kosmiska väsen att forma den fysiska materien. Använde de samma logiska tankegång ifråga om andrajagets världar, skulle även dessa bara vara inbillning av 45-medvetenheten. En västerländsk esoteriker och logiker blir tyvärr tvungen att beklaga dylika uttryckssätt. Logiken tvingar honom att hävda, att verklighetsuppfattningen är olika i de olika världarna och att varje världs verklighetsuppfattning måste få gälla såsom absolut i denna sin värld. Man saknar logisk rätt att använda ordet "illusion" om något slag av verklighetsuppfattning. Illusion är ett ord, som hör hemma inom livsåskådningen.

Frågar man denna princip, hamnar man i logiskt kaos. Det är en sak, som esoteriska filosofen måste hävda mot alla slag av subjektivister, de må tillhöra ockulta sekter eller vara lärjungar till planethierarkien.

⁴Det är omöjligt för ett förstajag att förstå eller beskriva ett andrajags verklighetsuppfattning. De begrepp förstajaget måste betjäna sig av förefalla andrajaget högst otillfredsställande, för att icke säga felaktiga. Framför allt är detta fallet, när förstajaget söker absolutifiera begreppen som om de återgäve exakta verkligheten och slutgiltiga uppfattningen. Strängt taget handskas vi med symboler, även när vi använda de för objektiva mentalmedvetenheten mest exakta beskrivningarna. Detta är oundvikligt och därför är negativ kritik av dessa mentala föreställningar från andrajagets sida oberättigad. Men just därför att vi röra oss med "symboler" är varje absolutifiering av våra föreställningar vilseledande. Det försvårar dessutom förvärv av andrajagets medvetenhet.

⁵Det fordras för andrajaget onödigt arbete att i förbindelse med förstajag sätta sig in i dessas föreställningsvärld, även om sådant går relativt snabbt. Man får därför icke förvåna sig över, om andrajagets uttryckssätt ibland kunna förefalla närmast hjälplösa och valhänta, rentav missvisande, särskilt ifall läraren har för stora anspråk på läsarnas "intuition". Det fordras då från båda hållen god vilja att uttrycka sig och förstå. Det är också därför andrajagen anse det meningslöst att vända sig till andra än dem med begynnande kausalmedvetenhet, till dem som befinna sig på lärjungastadiet. Andra behöva icke heller dylik undervisning. Så mycket har redan klarlagts i existerande esoterisk litteratur, att individen på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium gott kan reda sig med denna.

⁶För övrigt skall man icke tro, att andrajagen undervärdera den mentala uppfattningen. Tvärtom hävda de, att förstajagets verklighetsuppfattning inom religion, politik och vetenskap etc. också är modifikationer av "gudomlig manifestation". De ha sann respekt för alla som sträva efter att förstå, på vilken nivå som helst. De veta fullt väl att annat vore orimligt. De önska att människorna vore lika förnuftiga och sökte göra likadant. Översitteri är högmod och alltid beklagligt misstag, som också hämnar sig. Den som agerar "övermänniska" får i ny inkarnation spela rollen av en "nolla" och också känna sig såsom sådan. Räcker det icke med en läxa, kan det bli flera. "Guds kvarnar mala långsamt". Den som tycker sig märkvärdig har långt kvar till lärjungaskapet. Ödmjukhet (icke dörrmatteunderdånighet) är en utmärkande egenskap hos alla andrajag. De veta hur oändligt mycket som återstår för kosmisk allvishet.

9.25 Kausaljaget

¹"Stå på egna ben" kan individen först såsom kausaljag, emedan han först då är fri från såväl emotionala illusioner som mentala fiktioner, först då kan se verkligheten i de mänskliga världarna sådana de äro, då som först kan studera egna och andras inkarnationer, då som först är fri från fiktionerna i religion, filosofi och vetenskap. Till dess förblir allting mentalt sett hypotetiskt, övertygelsen må vara än så stark, hylozoiska systemet än så klart fattat. Först med kausal objektiv medvetenhet i 47:1 har objektiva kausala förståndet trätt i full funktion och vet man därför, att man själv kan konstatera och vet vad som menas med verklighet. Alla kausaljag ha samma uppfattning om objektiva verkligheten. I emotionala och mentala världarna se icke två lika, vilket är bästa psykologiska beviset på att dessa haft subjektiva uppfattningar av skenvärldar, de må vara än så tvärsäkra på att de se rätt. Övertygelse är intet logiskt bevis rörande världsåskådningens problem, den må vara nödvändig såsom personlig grund för tillit och självbestämmdhet i frågor rörande livsåskådning.

²Kausaljagets begränsning även beträffande uppfattningen i människans världar beror på dess departementstillhörighet, som gör att det upplever verkligheten med egna departementets sätt att se på företeelserna. Men denna begränsning utesluter icke möjligheten att förstå även de kausaljags verklighetsuppfattning, vilka tillhöra övriga departement. Det är därför alltid intressant

att utbyta erfarenheter med dessa och med hjälp av intuitionen uppleva deras sätt att se, vilket leder till allsidig förståelse med egenartens berikande.

³Människan blir en "vit magier" genom att förvärva kausalmedvetenhet, bliva ett kausaljag. Därefter kan hon behärska fysiska materien, vilka företeelser de gamle kallade för magi. Skillnaden mellan vit och svart magier är att vit använder kausal energi för att behärska fysiska eterenergierna medan de svarta kunna använda enbart mental energi. De kausala energierna verka i överensstämmelse med livslagarna och detta är den garanti, som bevarar den vite för de svartas misstag.

⁴(Alldenstund mentalmedvetenhet räcker för fysisk suveränitet och ingen förklaring givits på skillnad mellan vit och svart, sades i KOV att Blavatsky använde mental energi, vilket icke var exakt. Dyliga korrigeringar äro tyvärr oundvikliga efter förenklad framställning.)

⁵För att kunna bli kausaljag måste individen vara lärjunge till planethierarkien och för en sådan är det icke tillåtet att använda mentala energierna, enär dessa äro förstajagets energier och endast kausaljaget eller andrajaget är fritt från egoism, hur idealt motivet än må förefalla. Mentaljaget är icke heller fritt från fiktioner och kan icke rätt bedöma effekten av "magiska ingripanden".

⁶Också kausaljag (jaget när det förvärvat full subjektiv och objektiv medvetenhet i kausalhöljet; dessförinnan är jaget visserligen ett kausalväsen men utan kausalmedvetenhet) tillhöra planethierarkien, även om de icke räknas såsom fullvärdiga medlemmar, vilket de bli först när de ingått i essentialvärlden. Det är nämligen omöjligt på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium att förvärva objektiv kausalmedvetenhet annat än som lärjunge till planethierarkien.

⁷Svarta logens individer kunna icke bli kausaljag, emedan de avskurit förbindelsen mellan inkarnerande kausalhöljet (triadhöljet) och stora kausalhöljet. Deras möjlighet till objektiv medvetenhet inskränker sig till fysiska världen, i vilken de emellertid äro suveräna. De ha också möjlighet telepatiskt behärska människans emotionalmedvetenhet, innan denna förvärvat fast förankring i en (om än emotional) för satanismen oangriplig livsåskådning (exempelvis mystikernas).

⁸Frågan är fri. Och frågan är, om icke kausaljag kunna göra större nytta i fysiska världen och bland människorna än högre jag. Kausaljaget lever med sin kausalmedvetenhet i idévärlden och denna värld är mänsklighetens egentliga värld. Kausaljaget är ännu en människa och lever som sådan i fullaste kontakt med mänskliga mentalideerna. Som sådan kan han lättare bedöma, hur kunskapen skall anpassas till rådande föreställningssätt, naturligtvis under förutsättningen att han fått en allsidig utbildning under uppväxtåren, så att han är väl förtrogen med religiösa, filosofiska, vetenskapliga och tekniska betraktelsesätt. Det är tyvärr vad de kausaljag alltför ofta saknat, som sökt hjälpa människorna med deras problem. Det räcker icke att veta hur en sak bör vara. Man måste ha klart för sig hur människorna se på saken för att kunna anpassa framställningen på lättast fattbara sätt. Kausaljaget har alltså största förutsättningen att vara lämpligaste pedagogen. I nuvarande nödläge, så totalt desorienterad mänskligheten är och så förvillad av teologi, filosofi, vetenskapens hypoteser, ockulta sekter och yogafilosofier, torde individen göra större nytta såsom kausaljag än som essentialjag. Ty ett 46-jag lever i andrajagets medvetenhetsaspekt och icke som förstajaget i materieaspekten (åtminstone såsom västerlänning). Det är just yogafilosofernas speciella svårighet, att de såsom förstajag tro sig kunna leva i medvetenhetsaspekten. De bli subjektivister och det blir en olöslig mellanställning, varpå t.ex. den av teosoferna kände Subba Rao var ett typiskt exempel. (Man läse hans *Some Thoughts on the Gita*. Man måste vara både ockultist och oriental för att kunna uppskatta det framställningssättet.)

9.26 Kunskap

¹Kunskap är resultatet av upplevelse, gjorda erfarenheter och bearbetning av dessa erfarenheter. Vetande kan vara vetande om allt från hypoteser och teorier till vilka vidskepligheter

och orimligheter, vilket larv som helst. Undantagsvis kan vetande också vara fakta från planethierarkien, den enda källan till kunskap om överfysiska verklighetens och det förflutnas fakta. Någon annan kunskapskälla har aldrig funnits, kan icke finnas. Andra sådana äro lögn, för att tala osminkat språk, som just i detta fall är nödvändigt. Hierarkiens vetande är "sanning" (kunskap om verkligheten) men förblir för alla, som icke förvärvat kausal intuition i platoniska idévärlden, enbart vetande, eftersom det förblir arbetshypotes (obevisbart antagande om än med största sannolikhet).

²Kunskap erhålles genom överlagda experiment. Utan dylika vinner ingen erfarenhet. Kunskap är, dels belöning för ett vetande som är (icke teoretiskt utan) självupplevat, beprövat, dels resultat av hårt arbete.

³Utän fakta, konstaterade fakta, är fantasien ett irrbloss, som förvillar och för bort från verkligheten. Under hela Fiskarnas zodiakperiod om 2500 år har okunnighetens fantasi trots sig kunna producera kunskap utan fakta. Dessförinnan var man nog förnuftig, att låta sig ledas av "de vise", utan att man begrep varifrån de fått sin vishet. Med sofisterna började fantasispekulationen och därmed "filosofiens" historia. Okunniga människan trodde sig i sin själv härlighet kunna begripa och förstå allt. Och den galenskapen fortsätter alltjämt.

⁴Ett nära nog lika stort misstag var att som teologerna tro sig finna kunskapen i gamla manuskript. De invigdas skrifter ha alltid varit ofattbara för de oinvigda och när man trots sig om att kunna tolka dem, har man endast gjort misstag. De skrifter, som innehålla (med symbolernas uttydning) fattbar kunskap, förbli alltjämt oåtkomliga, tills hela mänskligheten nått idealitetsstadiet. Den har tillräckligt missbrukat den kunskap som ger makt. Det skall icke bli ett tredje tillfälle.

⁵Allt är icke lögn utan en blandning av lögn och sanning. Det är detta, som gör vårt vetande till vetande och samtidigt så förrädiskt, eftersom vi icke kunna skilja på lögn och sanning. "Allting innehåller en kärna av sanning" skrev engelska biskopskommittén till försvar för kristna dogmerna. Men det är intet försvar, ty med det axiomet kan man försvara vilken galenskap som helst.

⁶Sanning är det som överensstämmer med okända, utforskade eller till en bråkdel utforskade verkligheten. Lögn är allt, som icke överensstämmer. Eftersom sanning är det goda och lögn det onda, är det onda för oss ett lägre gott och det goda ett mindre ont. Utan kunskap om det onda veta vi ej vad det goda är.

⁷"Av kunskapens träd på gott och ont må ni icke äta...". Det är just för att "äta av det trädet" som människan inkarnerar, ty det är livets mening. Utan kunskap är individen föga mer än en idiot.

⁸Först när förståndet (objektiv medvetenhet) trätt i funktion, kan man tala om verklig kunskap. Till dess är all "kunskap" auktoritetskunskap. Man kan visserligen logiskt hävda kunskapen med att den ger förnuftig förklaring på förut oförklarliga företeelser. Men dels fordras omfattande verklighetsorientering för att kunna bedöma förklaringens anspråk på tillförlitlighet. De flesta vetenskapliga hypoteserna vila på alltför osäker grund, vilket framgår av deras kortvarighet. Dels återstår alltid möjligheten till annan förklaring, vilket såväl religionens som filosofiens och vetenskapens historia klargjort. Vad historiens s.k. fakta beträffar, kunna de ytterst sällan konstateras. Det räcker icke med vittnesmål, varpå nästan hela historien vilar. Vittnesmål äro en juridikens nödfallsutväg för nödvändig bedömning av rättsfall men få icke godtagas såsom historiska bevis. Endast undantagsvis kunna de tillerkännas viss grad av sannolikhet, aldrig säkerhet. Och historikern är ingen domare. Personlig övertygelse är icke bevis. Det har historikerna, alldeles särskilt litteraturhistorikerna, svårt att komma ihåg.

⁹Vad som ger hylozoiken dess högsta möjliga grad av visshet är dess överväldigande överensstämmelse i allsidiga förklaringar i såväl fakticitets- som logiskt, psykologiskt och kausalt hänseende.

¹⁰Kunskapen om verkligheten förmedlas från högre till lägre rike, från högsta (1–7) till lägsta (43–49) i kontinuerlig serie. Annars skulle den icke kunna uppfattas, så olika som de tre aspekterna äro i de 49 världarna. Har man väl insett detta, inser man också det hjälplöst infantila i alla filosofiens fantasispekulationer. Det är som att lyssna på pladdret i barnkammaren. Det säger tillräckligt om mänsklighetens intellektuella status, att man kunnat taga långa raden filosofer på allvar. Som väl var funnos alltid de esoteriska kunskapsordnarna, räddande de invigda från dårhuset. Är Laurency för skarp? Märk väl: det är bara svar på de lärdes, de obotfärdiges tal om alla tiders banbrytare. Det är tid på att räkenskapen görs upp. Någon gång skall väl förnuftet kunna väckas.

9.27 Förstajagets möjlighet till kunskap

¹“Har världen en mening? Ja, säger de religiösa mystikerna. Världen är meningsfull genom Guds närvaro. Nej, säger existentialisterna. Världen är absurd och finns en gud är han frånvarande”. En tredje kategori håller sig till fysisk erfarenhet och säger, “Världen är varken meningsfull eller meningslös. Den är”.

²När skall mänskliga förnuftet nå fram till självbesinning? När ska de troende och skeptikerna inse det förnuftiga i Buddhas hävdande, att mänskliga förnuftet icke kan besvara den frågan? Envar har sin lilla tro, dikterad av känslan eller grundad på teologiens, filosofiens eller vetenskapens ohållbara hypoteser.

³De enda hållbara bevisen fingo de invigda i esoteriska kunskapsordnarna, instiftade av planethierarkien. Men ingen bryr sig om att undersöka hållbarheten i dessa bevis, ehuru de framlagts. Dem tiger man ihjäl.

⁴Grundfelet med människorna är att de anse sig äga bedömningsförmåga. Denna livsokunnighetens inbilskhet är medfödd och visar sig redan hos barnen, så snart de lärt sig tala. Den följer dem sedan genom hela livet, tills de i sällsynta fall nått en så hög grad av insikt i hela mänsklighetens okunnighet om verkligheten och livet, att de kunna säga som Sokrates, vilken menade att han var Greklands visaste man, därför att han var den ende som begrep, att han ingenting begrep.

⁵Det egentligen otroliga är att även filosofer och vetenskapsmän icke förstått hur ofantligt begränsat deras vetande är. De äro så specialiserade, att de äro okunniga om största delen av förefintlig kunskapslitteratur utanför deras specialområde. Det finns dock en ofantligt omfattande litteratur behandlande en mångfald esoteriska kunskapsområden, som de äro aningslösa om. Filosoferna måste äga översikt över det mesta, ty deras uppgift är att sammanfatta mänskliga vetandet. Vad de s.k. kunskapsteoretikerna beträffar, syssla de med skenproblem, som för sunt förnuft äro orimliga.

⁶Filosoferna ha naturligtvis vederlagt skepticismen i dess filosofiska absolutifiering. Men därmed vederläggas icke alla slag av skepsis. Det finns många slag, som kunna visas vara logiskt berättigade. För esoterikern är det uppenbart, att filosofien eller mänskliga tänkandet icke kan lösa “tillvarons gåta”. Förstajaget har icke tillgång till mer än människans världar (47:4–49). Och det kan icke ens med sitt högsta förnuft (47:4) bedöma verklighetshalten i emotionala och mentala världarna. Det kan endast kausaljag, som inträtt i platoniska idévärlden (47:1-3) och därmed blivit andrajag (om än av lägsta slag).

⁷Förstajaget har möjlighet att förvärva subjektiv och objektiv kunskap om människans världar. Men på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är detta för normalindividen uteslutet. Man måste alltså ifråga om förstajagets möjlighet till kunskap taga hänsyn till utvecklingsstadiet. Det är något man ej får förbise.

⁸Det är fullständigt uteslutet för människan att arbeta med fyrdimensional matematik. Einsteins försök kommer att visa sig misslyckat.

⁹Hur ska människorna kunna veta något om livet och livets mening? Dessa monader som

(eoniskt sett) nyss lämnat djurriket och icke kunna iakttaga mer än en procent av materiella verkligheten; som knappast ens börjat förstå vad som menas med medvetenheten och först nyligen börjat göra de första upptäckter av tillvarons energiaspekt; som totalt sakna möjlighet till verkliga perspektivet på fjärde naturrikets ställning i en kosmos med tolv naturriken; som fortfarande leva i en mental fiktionsvärld fjärran från riktig verklighetsuppfattning utan möjlighet att såsom människa utforska någon av de 46 allt högre slagen av materievärldar.

9.28 Hinder för mottagande av kunskap

¹Det borde icke behövas särskilt skarpsinne för att inse, att överfysisk materia, överfysiska världar, måste vara något annat än vad människan i "synliga" världen (49:5-7) kan iakttaga, undersöka, begripa och förstå utan vidare. De äro totalt obekanta företeelser icke endast för den stora massan utan även för de akademiskt lärde. Varför tror man sig om att kunna bedöma saker, som man aldrig undersökt? Varför förkastar man obesett sådant, som man icke fått lära sig av akademiker? Den kunskap vi numera få av planethierarkien om högre världar borde kunna påräkna så stort intresse, att vi icke förkasta den obesedd, icke förkasta den förrän undersökning visat dess ogiltighet, ohållbarhet. Planethierarkien begär icke att vi ska tro någonting, godtaga något obesett. Är det för mycket begärt att den får en ärlig behandling?

²Den kunskap människorna fått har alltid förvrängts eller missbrukats. När de få den på nytt, vägra de att ta emot den.

³Moderna människan är dogmatisk, kritisk, skeptisk och alltsammans i felaktiga avseenden.

⁴Endast en esoteriker kan inse hur omöjligt det är att utan esoterisk kunskap tänka i överensstämmelse med verkligheten, fränsett enbart fysiska relationer.

⁵För att förstå (icke begripa) esoteriken fordras perspektivmedvetenhet (47:5) och det har ännu relativt få människor. De flestas sinne för proportioner är också svagt utom i det överdimensionerade groteska.

⁶Det finns många, som nått humanitetsstadiet och utvecklats så långt som det är möjligt i människoriket men som alldeles sakna förståelse för överfysik, för allt de icke kunna se och konstatera. De äro så rädda för att bli offer för vidskepelse, att de vägra befatta sig med allt vad ockultism heter (teosofi, antroposofi, rosenkreuzeri etc.). De sakna överfysisk instinkt. Det betyder, att de aldrig varit invigda i någon esoterisk kunskapsorden och alltså icke ha den kunskapen latent.

⁷Erfarenheten visar, att det icke räcker med att bara redovisa fakta, ty de oinvigda kunna icke sammanfoga dessa till riktigt system. Det räcker icke med att framlägga systemet, ty de oerfarna kunna icke draga ut de konsekvenser, som äro nödvändiga för full förståelse och allsidig belysning. Mentala vitaliteten är icke större än att folk måste matas skedvis som småbarn. Reflexionsförmågan räcker endast till för att de ska uppfatta vad de läsa och sedan med egna ord kunna säga efter. Tillgodoser man dessas behov, rynka kritikasterna överlägset på näsan och tala om skolmästaraktighet, varmed de visa prov på otillräcklig livserfarenhet eller i varje fall bristande pedagogisk insikt. De flesta kritiker veta icke hur mycket som erfordras för insiktsfull kritik.

⁸Man skall vara mycket oerfaren för att tro, att de lärde ska kunna begripa eller förstå esoteriken. Lärdom är snarast ett hinder. Den lärde är fullproppad med allsköns fiktiva system, som framkommit i historisk tid. Någon annan kunskap kan icke finnas för honom. Det skulle då vara, att forskningen gör sådana upptäckter, att man måste utforma nya system. Men det är vetenskapens sak. Försök icke att inbilla honom, att man kan erhålla kunskapen på annat sätt, ty sådant är charlataners hopkok. Han nedlåter sig icke till att befatta sig med dylikt. Det är mycket klokt av honom, ty därigenom skulle han göra sig omöjlig i universitetsbildade kretsar.

⁹Kant menade, att vi människor icke skulle kunna begripa kunskapen om verkligheten, ifall vi finge den till skänks av något högre väsen. Att Kant själv icke kunde det, framgår bäst av att han

hade kunskapen (hylozoiken) i sin hand och icke insåg det. Till det mest tragiska i människolivet hör nog att icke kunna ta emot livets erbjudanden, icke ens när den erbjuds som en present, att vara totalt blind för det mest påtagliga.

¹⁰Det finns många, vilka genom att i liv efter liv mot sunt förnuft ha godtagit ett fiktionssystem blivit oemottagliga för verkliga kunskapen. Man påträffar inom alla livsområden sådana, som kunna vara allmänt erkända genier och vid en viss punkt, vid "inträdesporten till en ny värld", komma till ett totalt stopp ("a black spot"). Det var denna iakttagelse, som gav upphovet till fiktionen om "synd mot den heliga ande". Det kan taga många liv, innan de kunna komma över den punkten. Det beklagliga är icke endast att de själva icke kunna fatta det utan även att de bli hinder för andra.

¹¹En annan sak, som många ha svårt att förstå, är att den verkliga kunskapen kan formuleras på olika sätt, beroende på, dels allmänna förutsättningen för förståelse, dels de olika sätten att uppfatta verkligheten i de olika världarna (fysiska, emotionala, mentala). Inom esoteriken talar man om "nerdimensionering" av kunskapen, anpassning till lägre slag av uppfattning. Exempel på denna företeelse erbjuda de olika religionerna och de olika symbolspråken inom esoteriska kunskapsordnarna.

¹²Framställningssätten äro också olika för dem, vilkas potentiella kausalmedvetenhet är extravert eller introvert. De förra gå lättare fram på vetenskapliga vägen, de senare på filosofiska eller "religiösa" (religion tagen i dess verkliga bemärkelse: attraktion till enheten).

¹³Även sådana, som man menar borde begripa bättre, vägra godtaga nya fakta, som de icke kunna inpassa i sitt tankesystem. De ha icke lärt sig, att alla system äro tillfälliga och måste sprängas för att fortsatt utveckling skall vara möjlig. Men folk sitta fångna i sina system. Det beror naturligtvis på oförmågan att bemästra nya system. De ha icke förvärvat förmåga av aktivitet i perspektivmedvetenheten (47:5) utan röra sig fortfarande med principmedvetenheten (47:6). Eftersom alla tro, att de äga förutsättningar bedöma allting, avfärda de allt, som övergår deras möjlighet av begripande, såsom felaktigt. Alla på högre nivåer betraktas ännu såsom "dårar". Visst finns det fantaster, offer för okritiska emotionalfantasien, som tro sig kunna undvara fakta för sina konstruktioner och som taga alla hugskott för fakta. Men det är ju lätt att skilja på fantaster och pionjärer, ifall man begär fakta och kan bedöma om "fakta" äro fakta.

¹⁴Många, som äro tillräckligt intelligenta och orienterade i filosofiens och vetenskapens värld och som skulle relativt lätt kunna begripa hylozoiken, vägra att undersöka denna av det skälet, att de icke stå ut med att inse, att hela deras liv dittills skulle förefalla dem "bortkastat". De uthärda icke tanken, att allt de dittills skattat som det högsta i deras liv skulle sakna grund. De finnas också, som ha esoteriska kunskapen latent och icke bara äga förutsättningar att begripa den såsom hypotes utan även skulle kunna inse dess överensstämmelse med verkligheten men avsiktligt vägra befatta sig med att undersöka den därför, att den "skulle göra dem odugliga såsom filosofer eller vetenskapsmän". De skulle också betraktas såsom "fantaster" och därmed göra sig omöjliga. Detta behöver emellertid icke vara fallet. Man kan faktiskt "leva i två världar samtidigt" utan att låta den ena åskådningen få inverka på den andra. Man kan samtidigt vara exoterist med exoteristerna och esoteriker med esoterikerna. Det måste alla lära sig, tills esoteriken godtagits såsom berättigad arbetshypotes. Den dagen är kanske närmare än mången tror.

9.29 Förutsättningar för mottagande av kunskap

¹De flesta människorna tro, att livet saknar mening, eller i bästa fall icke har annan mening än den man själv kan inlägga i livet. Endera slutsatsen är ju oundviklig, om man ser på människornas sätt att leva och drar slutsatsen därav. Det betyder emellertid, att man antingen aldrig sökt lösa problemet eller saknar möjlighet därtill (beroende på okunnighet eller oförmåga). Det är mycket, som fordras för att förstå problemets lösning, även om man får själva lösningen till skänks. Man måste äga möjlighet begripa esoteriska världsåskådningen, förstå vad som menas med process,

utveckling, medvetenhetsexpansion etc. Den, som tror att akademisk utbildning är tillräcklig därför, misstar sig. Förståelsen tillhör latent utvecklingsstadiet.

²Vi få icke godtaga något vi icke begripa eller förstå. När vi begripit och insatt fakta i det nya system vi måst konstruera, återstår att befria oss från de vanföreställningar vi invävt i de undermedvetna komplexen. Och det tar tid. Det kan hända, att vi därvid råka in i ett såväl mentalt som emotionalt kaos.

³Många människor äro offer för olidlig ovisshet. Nog är det under sådana förhållanden märkligt, att de icke systematiskt undersöka hållbarheten i samtliga ideologier. Det har visat sig, att de, som drivna av instinkten att "sanningen" dock måste vara att finna någonstans, till slut också påträffa esoteriken. Det ligger en livets läxa att inhämta i detta "eviga sökande". Endast den har rätt till kunskapen, som gör allt för att finna den. Och den, som gått skenbart resultatlösa sökandets väg, har fått den nödvändiga skolningen för rätt insikt. Men det gäller att icke fastna för första bästa sannolika system utan undersöka alla. Det är en mödosam väg men den lönar sig i vilket fall som helst, även om man trots allt icke skulle finna tillfredsställande lösningen. Man har fått en suverän överblick över samtliga ideologier och har god utsikt att förvärva perspektivmedvetenhet. Sedan faller man icke offer för nya illusioner och fiktioner.

⁴Den logiskt-filosofiskt skolade godtar icke hylozoiken därför att den är motsägelsefri och oåtkomlig för kritik, utan därför att den på ett för sunda förnuftet enastående sätt förklarar tusentals eljest oförklarliga företeelser. Men för att kunna konstatera detta fordras att man bemästrat systemet och sedan prövat dess användbarhet såsom förklaringsgrund. Den undersökningen är icke gjord i en handvändning. Vanligtvis tar det flera år, innan man hunnit tillämpa den inom alla områden av mänsklig erfarenhet. Man så att säga växer långsamt in i förståelsen och blir alltmer övertygad. Alltså raka motsatsen mot övriga åskådningar, som med tiden visa sig allt mera ohållbara, ju mer man haft tid att analysera dem.

⁵Det är givet att ett system, som för att kunna godtagas av en mot allt vad system heter skeptisk för att icke säga psykologiskt avvisande intelligentia, kräver omfattande undersökning och efterprövning, icke kan räkna på allmänt erkännande, förrän det godkänts av allmänna opinionens auktoriteter. Och för att dessa ska våga riskera sin auktoritetsställning torde fordras, att flera av dem samtidigt framlägga sin anslutning. Och det kan dröja, såvida icke revolutionerande upptäckter göras, som rentav framtvunga en undersökning. Esoterikerna göra sig alltså inga illusioner utan äro fullt beredda på att bli betraktade som "underliga kufar" av en mänsklighet, som i två tusen år kunnat godtaga filosofiens grundlösa spekulationer och teologiens förnuftslösa och omänskliga dogmer.

⁶Även om en teori och hypotes överensstämmer med verkligheten, så blir den intet faktum i individens egen erfarenhet, förrän den förverkligats, omsatts i livet. Det är de gjorda erfarenheterna, som bli till latent insikter, införlivade och oförlorbara. Det teoretiska vetandet kan uppöva tankeförmågan men går såsom insikt förlorad med inkarnationen. Det vi enbart "tro" ger ingen övertygelsens oförlorbara visshet i kommande liv. Det vi uppfatta såsom självklart kan synas så på grund av sitt logiska sammanhang. Men det går icke att "leva på", om det ej överensstämmer med vårt eget omedvetna erfarenhetssystem, hur förtrollande det än ter sig för vår fantasi.

⁷Exoteriska axiomet, "den invigde vet emedan han arbetar", betyder att kunskap förvärfvas genom experiment och erfarenhet. "Invigd" innebär, att det måste finnas vissa grundläggande förutsättningar (något nuvarande demokratien tycks glömma bort). Lagen för självförverkligande är utvecklingens väg, vägen till insikt, förståelse och förmåga.

⁸Det är ingalunda så som esoteriska nybörjaren tror, att esoteriken löser alla problem, det vanliga fundamentala misstaget. Det är genom att lösa problemen, som individen utvecklas. Esoteriken gör det möjligt för människan att lösa sina problem. Det är däri dess betydelse ligger.

⁹Många nyblivna lärjungar till planethierarkien klaga över att de ska behöva "leva i mörkret".

Det är oundvikligt, tills man förvärvat kausal objektiv medvetenhet, kan studera verkligheten och de faktorer i det förflutna, som verka skeendet i det närvarande och även i många avseenden i den framtid, som sträcker sig utöver nuet. Nybörjaren vägledes av dels sitt esoteriska vetande (oftast enklaste grundsystemet och kännedom om några få livslagar), dels förvärvat latent instinkt för riktigt handlande. Detta möjliggör den erfarenhet, som medför en ständigt ökad insikt i och förståelse för det förut obegripliga och slutligen leder in i den idévärld, där verkligheten ligger utbredd för hans häpnadssyn, de mänskliga världarnas materiella verklighet med alla det förflutnas processer.

¹⁰För att kunna bli lärjunge till planethierarkien fordras att ha lärt sig inse, att ingen individ i fjärde naturriket kan veta något, som är värt att veta. Fysiska världens och livets trivialiteter och vad som alla kunna fysiskt konstatera må ha sitt värde för vardagslivet. Men det är icke dylikt det är fråga om. Den som tror, som tror sig veta, som tror sig kunna bedöma, som tror på andras utsagor och egna hugskott, befinner sig ännu på civilisationsstadiet. Individerna måste ha lärt sig skilja på vad han vet och icke vet. Och med säkerhet vet han endast vad han själv konstaterat, sedan han lärt sig, hur man skall kunna konstatera, ty det är en sak som måste läras. Vad folk kallar att konstatera är (frånsett enklaste trivialiteter) föga bättre än illusioner och fiktioner. Så länge individerna rör sig med sådana, är han oduglig som esoteriker för att icke tala om lärjunge. De flesta lärde äro så fulla av antaganden, att deras lärdom endast innebär inbilskhetens sken av insikt. De ha mycket långt kvar, innan de kunna förstå, vad Sokrates menade med att han ingenting visste. Han var Greklands visaste man just därför, att han var den ende i Grekland, som hade vett att säga så. Aspiranter på lärjungaskap skulle icke tro sig vara så snart dugliga därtill, om de anade vilken black om foten alla lärjungar bli för planethierarkien. Först såsom kausaljag börja de kunna stå på egna ben.

9.30 Olika grad av förståelse på olika utvecklingsnivåer

¹Mänskligheten befinner sig på olika utvecklingsstadier. Det innebär, att graden av livsförståelse är högst olika. Det är förfelat att predika läror, som höra hemma på humanitetsstadiet, för dem på civilisationsstadiet. Det enda riktiga förfaringssättet är att rätta förkunnelsen efter människans förutsättning att förstå. Annars fortsätter man med den metod, som i alla tider fostrat människor att blint tro på det, som för dem förblir obegripligt. Det är med den metoden man alltid lyckats desorientera mänskligheten och få den godtaga sådant som, dels hämmat dess medvetenhetsutveckling, dels idiotiserat den, dels alstrat allsköns vidskepelse, dels odlat lättrogenhet.

²Man kan mycket väl ha teoretiskt bemästrat hylozoiken och ändå kvarstå på civilisationsstadiet. Nivån framgår av livsförståelsen, av livsintresset och av tjänandet av evolutionen (envar efter sin förmåga). Allt som gagnar medvetenhetsutvecklingen (fysiskt, emotionalt, mentalt) hör med till evolutionen. Och allt är lika "gudomligt", när det motsvarar uppnådd nivå.

³Folk bedra sig själva med sitt ordförråd och hela den vokabulär de inlärt utan förmåga inse till vilka stadier de ideer höra, som utgjort termernas ursprungliga innehåll. Det är intressant att höra vältalare hålla glänsande föredrag om sådant, som de i verkligheten äro totalt främmande för.

⁴Det är en viss risk med esoterisk kunskap, ifall den råkar i händerna på den intelligentia, som ännu befinner sig på civilisationsstadiet. Med dess oförmåga att bedöma eget och andras utvecklingsstadium och dess obotliga tilltro till egen omdömeskapacitet lönar det sig knappt med några varningar. Sålänge människorna befinna sig på hatstadiet och ännu ej förvärvat högre emotionala attraktionen, blir allt man säger om att mentalt behärska det emotionala försök att våldsamt förkväva allt emotionalt, i stället för att utveckla det. Ingen kan hoppa över något utvecklingsstadium, ty till varje höra egenskaper, som måste förvärvas just på sin nivå. Den, som ej genomgått mystikerstadiet, saknar de erfarenheter, som höra till detta och som erfordras för

förvärv av hithörande egenskaper. Det är på mystikerstadiet och i emotionalhöljet man spontant och automatiskt utan att förstå hur det går till kan överföra energierna från navelchakra till hjärtchakra. Det är en sak att beakta även för dem, som nått över detta stadium. I varje ny inkarnation har individen att på nytt genomlöpa alla stadier från barbarstadiet. I regel hör detta ihop med de olika levnadsåldrarna, olika på olika stadier och även nivåerna (latent i triadens undermedvetna). Att ge akt på detta är den riktige "själasörjarens" uppgift. Egentligen borde varje människa ha en dylik. Katolska kyrkans idé därmed var från början god (och lämplig för reinkarnerande barbaklanerna) men har urartat genom den obligatoriska bikten och även felande förståelse för utvecklingsstadier och vad som hör till dessa.

⁵Vår tids totala desorientering i livshänseende efter upplösningen av härskande fiktionssystemen och prästernas oförmåga har medfört att alltfler vända sig till de s.k. psykoanalytikerna för att få hjälp med sina neuroser. Tyvärr sakna även dessa erforderlig insikt.

⁶Ännu tycks man icke ha insett, att människan måste ha något fast att hålla sig till, fast för känslan, fast för förnuftet. Annars blir det emotionalt eller mentalt kaos i dessa höljen och människan hjälplös. Det har sina risker att upplösa gamla system utan att kunna ersätta dem med fullgoda nya. Och varken religion, filosofi eller vetenskap kan tillhandahålla fullgoda, som stå sig inför kritiska förnuftets analys. De tillfällighetssystem, som dagligen fabriceras av allsköns profeter, överleva icke tillverkaren. Det vill något helt annat till.

9.31 Verklighetsinstinkten

¹Människans instinkt är yttring av de erfarenheter i det undermedvetna, vilka äro resultatet av inkarnationerna. Vaknande förnuftet söker bevisen för instinkten riktighet i dagsmedvetenhetens möjlighet konstatera fakta och förkastar därför instinkten såsom vägvisare, förvillad av det otal spekulationssystem, som predikas såsom "sanning". Först när mentalmedvetenheten utvecklats så, att den kan kritiskt bedöma verklighetshalten av de olika systemen (religiösa och filosofiska), kan den frigöra sig från beroendet av livsokunnighetens spekulationer. Då som först är förnuftet tillräckligt utvecklat för att inse esoterikens överlägsna verklighetsförklaring. Godtas esoteriken på emotionalstadiet, blir den endast en religion, en trossak. Det är då snarast en "slump" att man valt "rätt religion". Och risken är stor att man misskrediterar saken hos förnuftsmänniskorna genom pladder om det man aldrig rätt begripit. Dessa avskräckas därigenom från att undersöka systemet.

²Undantag från denna regel är möjligt, ifall undermedvetna verklighetsinstinkten är så starkt utvecklad, att människan ej behöver gå igenom mentalstadiet för att inse hylozoikens riktighet. Man godtar den, ehuru man ej kan redogöra för de skäl som varit bestämmande. Man har då ifråga om övriga system "haft en känsla av" att "så kan det icke vara".

9.32 Tänkande och intelligens

¹Folk tro att de kunna tänka. Det är en förmåga som måste förvärfas som alla andra förmågor. I hemmet och i skolan lära vi oss tänka inom vissa begränsade erfarenhetsområden. Men när vi komma utanför dessa, tänka vi så gott som alltid fel. Ifall vi sakna alla fakta för slutgiltigt bedömande av varje särskilt fall, så tänka vi fel. Filosofiens historia borde ha lärt oss hur svårt det är att tänka och ännu svårare att tänka rätt. Den borde lärt åtminstone filosoferna, att det fordras kunskap för att kunna tänka. Annars fantiserar man bara, vilket är företeelser i emotionalhöljet. Det mentala kräver exakthet.

²Många skilja ej mellan intelligens (mentala förmågor: slutledningstänkande, principstänkande, perspektivtänkande, systemtänkande och kausala ideer), vetande, kunskap (bearbetat vetande) och visdom (förmåga av tillämpning).

³Det man vanligen menar med intelligens är icke renodlat mentalt tänkande utan "fantasi", förening av emotionalt och mentalt, indiernas kama-manas. De intelligenta inbilla sig äga

omdömesförmåga, vilket just alltid varit mänsklighetens enorma misstag. Egentligen äro de suveräna endast i lägsta mentala (47:7), ty så föga utvecklad är mentalmedvetenheten, att snabb aktivitet inom detta lägsta område betraktas såsom "begåvning". Det groteska ligger däri, att lägsta slag av reflexionsförmåga (den att kunna "tänka" alls) uppfattas såsom riktig eller ofelbar. Så snart någon höjer sig över hopen, är han ett "geni". Mänskligheten har nått fram till självbesinning, då den inser sin oerhörda begränsning i mentalt hänseende och sin oförmåga fälla riktiga omdömen om verkligheten.

⁴Generalisering, sammanfattning av många likartade företeelser, är ett av begynnande egna reflexionsförmågans första slag av tillgodogjord erfarenhet. Den livsokunnige har till att börja med alltför lätt att draga dylika slutsatser, vilket bevingade talesätten och nedärvda ordspråken vittna om. De bli så lätt absolutifierade och verka därmed idiotiserande.

⁵Den skarpsinnighet, som de stora filosofijättarnas logikkvarn presterar, verkar på den begripande rent överväldigande, så det är icke märkvärdigt, att deras lärjungar falla till föga för maskineriet. Esoterikern kan sällan mäta sig i skarpsinnighet med dessa mentala rakknivar. Esoterikern är icke eller behöver i varje fall icke vara skarpsinnig alls (skarpsinnighet = suveränitet i princip tänkande). Han löser icke problemen utan han får lösningen till skänks genom nya fakta. Skarpsinnigheten finner icke vägen till perspektivmedvetenheten, vars förutsättning är användandet av sunt förnuft och krav på vidgad horisont och överblick. Det gäller att icke "fastna" i något, aldrig anse något definitivt, icke godtaga dogmer utan alltid gå vidare. Skarpsinnigheten fixerar och låser fast. Perspektiv går runt och finner alltfler synpunkter. Skarpsinnigheten är typisk förmåga hos femte departementsmedvetenheten. Perspektivet förvärfvas lättast i tredje departementet.

⁶Den esoteriska logiken lär att analys aldrig ger syntes. De lärde kunna i hur många konferenser som helst analysera en sak i "oändlighet" och aldrig komma ur fläcken. Och det är därför att syntes tillhör en högre mental nivå och dylik nås endast genom idé från idévärlden. En verklig syntes är antingen en kausal eller essential intuition. De vanliga s.k. synteserna erhållas antingen genom eliminering eller är gammal "vishet" latent i det undermedvetna och gör icke skäl för beteckningen.

⁷Man kan få något liknande syntes genom att lyfta hela problemet upp på ett högre plan, upp i perspektivmedvetenheten.

⁸Den mest överlägsna intelligensen och omdömesförmågan man kan träffa på hos exoteristen visar sig i intresset för alla problem med förståelse för att alla lösningar (exoteriska) äro förmodanden (och aldrig kunna ge absolut visshet), hur geniala de än må förefalla. Kunskapen om verkligheten förblir (frånsett fysiska världen) oåtkomlig för exoteristerna. Överfysiska problemen äro naturligtvis inga problem för femte naturrikets individer och deras grundsyn har meddelats av Pytagoras i den av honom grundade hemliga kunskapsorden.

⁹Till de överfysiska problemen höra de tre aspekterna med materiens, rörelsens och medvetenhetens natur. Dessa kunna aldrig lösas av vetenskapen. Därtill fordras förmåga av enhetsmedvetenhet (yttrande sig såsom oskiljaktig enhet med allt; Christos så grundligt missförstådda "kärlek") och den förvärfvas ej i fjärde naturriket.

9.33 Intuition

¹Den stora bristen hos filosoferna har varit deras totala brist på intuition. Detta gäller icke minst för moderna filosofer och psykologer, vilka orda så mycket om intuition, utan vetskap om vad intuition är, emedan de saknat denna förmåga. Man kan icke tala om intuition, förrän man förvärvat kausalmedvetenhet och "ingått i platonska idévärlden". Det finns flera slag av intuition: den kausalt objektiva, som vet verkligheten i vad den objektivet iakttagit, och den essentialt subjektiva, som ofelbart uppfattar innehållet i andras medvetenhet.

²Det filosofiska tänkandet har hittills varit begränsat till de två lägsta slagen av

mentalmedvetenhet (47:6,7), diskursiva slutlednings- och princip tänkandet. Det är först med matematiska formeltänkandet man börjat använda perspektivmedvetenheten (47:5).

³Det finns en motsättning mellan konkreta mentalmedvetenheten och intuitiva kausalmedvetenheten. Mentalisten kräver klarhet i ett exakt utformat mentalsystem. Kausaljaget upplever verkligheten och har icke behov av begrepp eller system. Det har ofta svårt att klargöra för mentalisten vad det skulle vilja säga, sedan det frigjort sig från beroendet av det mentala.

⁴Det förefaller som om mentalistens absoluta krav på begreppsklarhet skulle motverka förvärvet av intuition. Förmodligen är det därför som lärarna i planethierarkien helst uttrycka sig i symboler (för att uppöva intuitionen) och så mycket som möjligt undvika konkret utformning.

⁵Esoterikern ser fram mot den dag, då tongivande eliten förvärvat idévärldens intuition och icke längre behöver irra omkring i mentalvärldens tankelabyrinter. Då få vi verkliga kunskapen om verkligheten och behöva icke slösa bort dyrbar tid på att inhämta alla de gissningar alla tiders filosofer förvillat mänskligheten med.

9.34 Kontakt med det övermedvetna

¹Esoterikern skriver icke med tanke på andra utan för att själv vinna allt större klarhet, ty just därigenom kan han bäst förhjälpa andra till förståelse. Han riskerar då icke att påverkas av ovidkommande synpunkter utan kan behandla saken mer objektivt. Även om han tycker sig ha utrett problemet tillräckligt, visar det sig att förnyat genomtänkande ökar egna klarheten. Relationerna framträda på olika sätt och med olika betoning. Detta möjliggör också allt större exakthet i utformningen. Man kan aldrig uttrycka sig tillräckligt exakt.

²Det kan ofta vara svårt att avgöra, varifrån han får hjälp till exaktare utformning. Den kan komma från kausalvärlden, från Augoeides, från någon lärjunge eller från ännu högre jag, som för tillfället se "åt ens håll" och tillhandahålla en ny synpunkt. Det kan också hända, att problemet längesedan utretts av övermedvetna mentalmedvetenheten och nu arbetat sig ner till hjärncellerna.

9.35 Idéprocessen

¹Som filosofiens historia visar är det mycket svårt även för tänkare att tillägna sig en ny verklighetsidé (platonisk idé). Vi sitta så fast i våra fiktionssystem, att vi äro högst ovilliga ens undersöka något, som kunde tänkas spränga hela systemet, vilket varje ny verklighetsidé gör. Därtill kommer, att esoteriken innehåller idel nya ideer, som vid första påseendet förefalla mycket främmande och därför högst osannolika. De flesta bli indignerade vid blotta tanken att allt, som de skarpaste hjärnor spekulerat ut, skulle visa sig vara enbart fantasier. Vilken förmätenhet och vem vågar påstå något så orimligt? Återigen en ny fantast och sådana ha vi fått nog av. Esoterikern kan bara bedja troende dogmatikerna undersöka saken och se efter hur mycket hypotesen förklarar av förut oförklarliga företeelser. Jämför det systemet med de jämmerligt småfuttiga system filosoferna kommit med och säg sedan, om det är rimligt antaga, att en stackars människohjärna skulle kunna konstruera det.

²På grund av de stora svårigheter, som mentalt sett möta allt omtänkande och de ännu värre våndor, som emotionalt sett vållas vid utmönstrandet av kärvordna trossystem, måste man räkna med att endast nya generationer, som icke fastnat i fiktionssystem, friska hjärnor, som opersonligt, sakligt kunna pröva och jämföra de olika systemen, äga förutsättningar inse det nyas överlägsenhet.

³Nya ideer genomgå i stort sett likartad process. Någon eller några proklamera idén, som förkastas, förhånas, förlöjligas av auktoriteterna och av dessa beroende intelligentian. Allt fler börja undersöka saken och allt större kretsar godtaga idén. Slutligen anse sig tidningsskrivarna också böra omnämna saken, tills allmänna opinionen känner igen den och sväljer den som allting annat på modet, naturligtvis utan aning om vilken ny verklighet som uppenbarats.

⁴Planethierarkien arbetar med dem, som kunna tänka mentalt. Det kunna endast de på

humanitetsstadiet (47:5). De kunna ofta i sina "ljusare ögonblick" uppfånga en kausalidé och konkretisera denna till en mentalidé, som genom bearbetning (meditation) ikläds en mentalform, vilken i sin tur uppfångas av någon som kan draga in denna i en emotionalform, så att den blir begriplig för intelligentian. Denna kan ytterligare "nerdimensionera" den till aktiva känslornas sfär (c:a 48:4) med möjlighet att påverka "allmänna opinionen", behärskad av själviska intressen samt repulsionens fruktan eller vrede.

9.36 Konkret och abstrakt

¹Liksom i frågan om filosofisk och esoterisk subjektivism gör man skillnad mellan vad som filosofiskt kallas abstrakt och esoteriken menar med abstrakt. Språket är alltför fattigt för att kunna tillhandahålla olika ord för skenbart så snarlika företeelser. Därtill kommer, att esoteriken icke ingått i allmänna medvetandet och esoteriska begreppen således icke fått särskilt ordförråd. Esoterikerna ha nöjt sig med symboler. Detta låter sig emellertid icke längre göra i och med denna åskådning skall bli allmän egendom. I avvaktan härpå får esoterikern nöja sig med vanliga språkbrukets beteckningar, vilket mången gång medför förväxling och därmed begreppsförvirring.

²I ifrågavarande fall skiljer man i filosofien mellan konkret och abstrakt och menar med konkret det åskådliga individuella objektet och med abstrakt allmäntföreställningen. I esoteriken kallas samtliga fyra mentala slagen (47:4-7) av medvetenhetsyttringar för konkreta och de tre kausala (47:1-3) för abstrakta. Man utgår därvid ifrån att de mentala äro materieförmer i mentalmaterien, medan de kausala äro blixtnsnabbt upplösta ljus- och färgfenomen.

9.37 Ju svårare, desto enklare!

¹Det finns endast en enda medvetenhet i kosmos och i denna ha alla monader omistlig del. Den insikten förvärvas i andratriaden och är den bestämmande för alla högre riken i solsystemet och i kosmos. Den är också förklaringen på det eljest orimliga påståendet, att alla utgöra en enhet, att alla äro bröder, att allt vad separation heter är en illusion, själva kardinalmisstaget i mänsklig livssyn. Goethe, som var invigd rosenkreuzare, hade tydligen icke kommit så högt i graderna, att han fått klarhet i de problem som sysselsatte honom: hur ett pluralistiskt universum kunde utgöra en enhet, hur man skulle förklara motsättningen gud immanent och gud transcendent. Lösningen ligger i att medvetenheten är samtidigt både kollektiv och individuell, att den kollektiva är gud transcendent och den individuella är gud immanent, att individuella medvetenheten måste individen själv förvärva genom individuella medvetenhetsutvecklingen i allt högre naturriken och att detta är möjligt just genom kollektiva delaktigheten.

²De svåraste problem äro de enklaste av allt, när man väl fått förklaringen. Det var en insikt, som Henri Poincaré hade förvärvat och som teosofen Leadbeater sökte klargöra men som ännu ej förvärvats av våra dagars lärde och alltså icke kunnat sägas efter av intelligentian. Men sedan veta ju alla, att den saken är så självklar, att det icke ens behövde sägas. Leadbeater, som var lärjunge till planethierarkien, fick gång på gång erfara, huru filosofiens, vetenskapens etc. skenbart olösliga problem voro skenproblem, som kunde lösas först, när man kunde ställa problemet rätt, vilket var omöjligt, innan man visste lösningen, och att sedan det hela var omedelbart självklart. När mänskligheten en gång lärt sig, att det mest självklara är det svåraste av allt och omöjligt kan lösas utan hjälp från högre riken, har den lärt sig ett esoteriskt axiom, som den annars förr eller senare måste lära sig inse är riktigt.

³Kanske många förarga sig på detta sätt att behandla saken. Men när man lärt känna mänskliga inbilskheten och de lärdes otroliga stupiditet ifråga om livsproblemen, prövar man om man med satir kan få dem att vakna upp och erkänna mänskliga inskränktheten och bli ödmjuka i stället för enfaldigt pösiga.

9.38 För vilka esoteriken är avsedd

¹Esoteriken (hylozoiken) är närmast kausaljagets syn på verkligheten och livet. Dels utgör den sammanfattningen av de fundamentalfakta han själv kan konstatera. Dels motsvara dess ideer kausalvärldens ideer. Att högre jag ha annan uppfattning, beror på att verklighetsuppfattningen ändras med varje värld eller i varje fall med varje naturrike. Esoteriken är alltså den högsta verklighetsuppfattning (världsåskådning), som människan kan begripa och förstå.

²Den större delen av mänskligheten (ca 85 procent) saknar förutsättningar förstå esoteriken. Den kan för intelligentian på civilisationsstadiet bli endast en hypotes. För den stora massan förblir den enbart tro när den en gång godtages, därför att härskande auktoriteter en gång enats om den såsom enda hållbara arbetshypotes. Mystikerna på högre emotionalstadiet (med de två lägsta mentala förmågorna) förbli i grund och botten subjektivist, även om de såsom samhällsvarelser anamma vetenskapens hypoteser.

³Av det sagda följer, att hylozoiken icke kan räkna på allmänt godtagande inom de närmaste hundra åren, så mycket mindre som frenetiska försök komma att göras för att på alla sätt avvända uppmärksamheten från esoteriken eller söka förfuska den. Svarta logen vet hur den även i fortsättningen skall kunna förvilla.

⁴Esoteriken är endast för de sökare, som icke kunnat godtaga teologiens dogmer, filosofiens spekulationer, vetenskapens kortlivade hypoteser eller mystikens oklarheter. För alla andra ter den sig som en fantasikonstruktion.

⁵Esoteriken är för dem på humanitetsstadiet, icke för dem på lägre stadier, som ännu kunna bli offer för emotionala illusioner och mentala fiktioner. Alltför många skulle tro sig ha uppnått högsta tänkbara nivå. Självblindheten är obotlig.

⁶Det är först med humanitetsstadiets perspektivmedvetenhet som hylozoiken kan bli annat än en arbetshypotes.

⁷Esoteriken är uteslutande för sökare, som förblivit sökare och som icke nöjt sig med ockulta sekternas lära om "reinkarnation och karma" (läror ockultisterna inhämtat under inkarnationer i Indien). Att dessa läror icke vittna om erforderlig förståelse, äro yogafilosoferna bevis på. De ha hamnat i ett fiktionskomplex, som gör dem blinda för verklighetens tre aspekter och som kan inbilla dem att människan kan bli gud, att utvecklingen med människan nått sitt slutmål. Allt detta förblir blind tro, att magi är verkan av gudomliga krafter.

⁸Esoterik är för sökare, otillfredsställda med härskande ideologierna. De ha lärt sig tänka självständigt, kunna inse det felaktiga i dessa hypoteser (trossatser). De kunna också "läsa innantill": studera, analysera vad de läsa, tills de begripit vad det är fråga om. Blir icke innehållet levandegjort, så att de kunna klart redogöra för samtliga fakta, så glömma de vad de läst. Det fordras "studieenergi" för att lära.

⁹Planethierarkien önskar ingalunda att esoteriken skall predikas. Den är icke för dem på civilisationsstadiet, icke för dem på emotionalstadiet, icke för dem på mystikerstadiet, icke för vetenskapsmän, icke ens för dem på humanitetsstadiet, vilka kunna nöja sig med andra ideologier. Esoteriker, som vilja sprida kunskapen om verkligheten, böra besinna hur det enligt urgammal erfarenhet går för dem som "kasta pärlor". Esoteriken är endast för dem, som en gång varit esoteriker. För andra förblir den obegriplig, förblir den "esoterisk". Det är väl sörjt för att det högre förblir ofattbart för det lägre, som endast skulle missbruka den kunskap som ger makt. Tyvärr återstår möjligheten att idiotisera kunskapen till de villoläror, som alltjämt behärska mänskligheten.

9.39 Risker för kunskapens missbruk

¹All kunskap medför sina risker i flerfaldiga avseenden. Den medför ansvar för bruk och rätt bruk. Den blir alltid missuppfattad och förvrängd av de omogna. Och alla anse sig mogna och fullt kapabla att bedöma allting på rak arm. De sakna förmåga att skilja på verklig insikts

självbestämmdhet och oinvigdas självtillräcklighet. Och i det fallet är det förbluffande liten skillnad mellan en professor och en vanlig "olärd".

²Numera offentliggörs undan för undan alltmer av den esoteriska kunskapen. Den blir alltså tillgänglig för alla. Men fortfarande gäller att all kunskap misstolkas och missbrukas. "Allmänheten varnas". Det esoteriska förblir nämligen alltid esoteriskt för alla på nivå för låg för att förstå, alltså utan tillräcklig livserfarenhet. Det är livserfarenheten, som gör att man verkligen kan förstå det som alla tro sig begripa.

³Få folk höra om olika utvecklingsstadier, finns det väl knappast någon, som icke äger förmåga bedöma vilket stadium envar tillhör. Men det kunna endast kausaljag.

⁴Herbert Spencers utvecklingsfilosofi gjorde att själva begreppet utveckling blev tillgängligt och kunde populariseras. Sedan var fältet fritt för alla fantaster och snart visste alla, att all förändring var detsamma som utveckling. Och så var den kausalidén idiotiserad. Det var i alla fall en obestriddlig fördel med de gamla esoteriska kunskapsordnarna: kunskapen förblev oåtkomlig för alla olämpliga. Utlämnad åt alla som tro sig veta, tro sig kunna begripa och förstå (och de äro legio), blir den förvrängd och missbrukad.

⁵Men esoterikerna kunna trösta sig med, att det ofoget snart kommer att stoppas. Planethierarkien har alltför stor erfarenhet av hur kunskap missbrukas. Den kunskap, som blir allmänt tillgänglig, ger endast en vision av tillvaron men inga metoder för utnyttjande av tillvarons energiaspekt. De gamla kunskapsordnarna mottaga inga sökare. I stället komma nya esoteriska ordnar att inrättas med radikalt ändrad undervisningsmetod. Skulle det alls vara möjligt att någon invigd ville förråda något, så är den vägen stängd. Det finns ofelbara säkerhetsgarantier.

⁶För att förebygga vanliga slaget av falska ordnar komma äkta ordnar icke att inrättas, förrän planethierarkien återvänt, och det blir icke ännu på hundra år.

9.40 Esoteriken får icke bli en ny religion

¹Esoteriken får icke bli en ny religion, icke något att tro på, alltså icke vädja till godtrogenheten och omdömeslösheten. Den får icke bli ett nytt uppslag för filosofer att spekulera över eller fantisera om à la Steiner etc. i den välkända filosofiska stilen. Endast fakta från planethierarkien få ingå i den. Den är ingenting för vetenskapsmän, som äro nöjda med sin fysikalism, eller obotliga skeptiker eller agnostiker, hos vilka förflutna inkarnationers erfarenhet ännu icke gör sig gällande i livsinstinkten. Varje slag av okunnighetens spekulering, av klärvoajanters förkunnelse saknar någon som helst logisk rätt att bli beaktat. Annars ha vi snart lika många ockulta sekter som det finns religiösa, vilka alla tvista om "rätta sanningen". När planethierarkien ånyo fått framträda, utgör den en tillräcklig garanti mot spekulationsraseriet. Esoteriken förkastar varje slag av auktoritetskunskap, varje slag av "andligt ledarskap" (icke minst från spiritualisternas "controllers" och andliga ledare i emotionalvärlden, vilka samtliga sakna kunskap om verkligheten). Envar har absolut rätt till egen uppfattning ifråga om världs- och livsåskådning; envar har att själv ansvara för följderna av egna förfelade uppfattningar. Ingen har rätt påtvinga någon om så vore den "absoluta kunskapen". Varje slag av övertalning måste bestämt avvisas. Envar har att finna sin egen väg och pröva esoterikens hållbarhet. Eftersägare äro icke mogna för esoteriken.

²Hylozoiken är i första hand avsedd för de filosofer och vetenskapsmän, som insett ohållbarheten i härskande ideologier och förblivit sökare. De ska få tillfälle att undersöka, ifall hylozoikens anspråk på att överensstämma med verkligheten är berättigat; ifall den kan godtagas som ett första och grundläggande mentalsystem för mentalister (förstajag). Därutöver har den inga anspråk.

9.41 *Det esoteriska och exoteriska äro två skilda världar*

¹Det exoteriska och det esoteriska äro såsom två skilda världar, innan mänskligheten åtminstone godtagit hylozoiken som enda hållbara arbetshypotes. Sålänge intelligentian föredrar att nöja sig med teologernas dogmsystem, filosofernas spekulationsystem, vetenskapens primitiva hypotessystem och historiens sagor och föredrar att vara desorienterad i verkligheten och livet, förblir esoterikern en okänd gäst bland människorna, går omkring som en främling. Men det finns kompensation: ökad möjlighet att hjälpa på rätt sätt, kunna befria många från åtminstone några illusioner eller några fiktioner.

²Det finns visst fortfarande de som tro, att esoteriken är ett nytt slags filosofi, okunnighetens spekulaton, därmed vittnande om egen omdömesförmåga. Det är, om de bara kunde inse det, nästan sagolikt hur oförmögna människorna äro att skilja på "tro och vetande". Över 99 procent av vad de tro sig veta frånsatt definitiva fysiska fakta är ren fiktivitet. Esoterikerna må förefalla okunniga, därför att de anse sig icke behöva orientera sig i illusionernas och fiktionernas värld som de lärde leva i. De leva i en annan värld när tillfälle bjuds. Tyvärr äro de alltför ofta tvungna att leva i två världar och mera i livsokunnighetens.

³Sofisterna behärskade sin tids vetande och kunde därför uttala sig om allt med sken av sakkunskap. Det är fortfarande utmärkande för våra dagars intelligentia. De veta vad som folk kan veta. Diskussion med dem är detsamma som övning i dialektik. För esoterikern återstår ingenting annat än att tiga, eftersom gemensamt plan saknas för givande utbyte, där alla bidra till ökad belysning med nya synpunkter. Exoteristen och esoterikern använda samma ord ur gemensamma ordförrådet men orden hänföra sig icke till samma verklighetsinnehåll och båda tala därför förbi varandra utan förnuftigt resultat.

⁴Det var en mycket förnuftig åtgärd av Pytagoras att icke tillåta någon ens framställa frågor under de två första studieåren. Så lång tid åtgår, innan man så bemästrat systemet med alla dess fakta, att man kan fråga förnuftigt, fråga så att möjlighet finns ge förnuftiga svar. Pedagoger ha erfarenhet av hur länge det dröjer, innan barn kunna fråga så, att läraren har möjlighet att förklara. Och beträffande esoteriken är varje "nybörjare" i samma ställning som ett barn. Det är ingen lätt sak att befria sig från allt man dittills lärt och börja tänka om på helt nytt sätt. Ty det är vad man måste göra. Man inträder i en helt ny tankevärld, där varje "samröre" med den gamla endast medför ohjälplig missuppfattning.

⁵Alltför skolmästaraktigt? Esoteriska läraren har annan erfarenhet. Högintelligenta kritikerna böra först skaffa sig insikt i vad som menas med icke endast utvecklingsnivåer utan även latent förståelse.

9.42 *Dogmatism*

¹Dynamis är en blind kraft och en sådan kan endast verka destruktivt, åstadkommande kaos. En kraft, som verkar enligt en lag, lagen för orsak och verkan, är redan därigenom relativt ändamålsenlig. Det är en sak filosoferna aldrig förmått inse, ännu mindre det vetenskapliga tänkandet, som i stort sett rör sig med enklaste slutledningstänkandet och mekaniska eftersägandet. (Det är här icke fråga om de mentala genierna inom forskningen och banbrytarna, som tillhöra mentala eliten.) Det stora hindret för tänkandets frigörelse är det ännu trots allt härskande dogmtänkandet från 1800-talet, för vilket allt vad överfysik ("metafysik") hette var ren vidskepelse. Detta kan i sin tur härledas från grekiske filosofen Epikuros, som grundlade antimetafysiska fysikalismen. Därmed leddes forskningen på avvägar. Hur mäktigt detta inflytande ännu är, framgår bäst av Einsteins misslyckade försök till ny teori i anslutning till grunddogmen (de tre dimensionerna) med felgreppet att göra en ny "dimension" av tiden. Det är viktigt, att de filosofiskt orienterade vetenskapsmännen lära sig tänka om i enlighet med den pytagoreiska hylozoiken.

²Naturvetenskapens hypoteser utgöra ett omfattande dogmsystem, som alltsedan 1600-talet

alltmer detaljerat utformats och som föreföll vetenskapens representanter vara ett slutgiltigt och orubbligt grundat kunskapssystem. Att försöka rubba tilltron till detta visade sig fullkomligt lönlöst. Det var först upptäckten av radium och moderna kärnfysikens landvinningar, som kunde undan för undan uppvisa ohållbarheten i alltfler av dogmerna, tills panik grep många av forskarna och man blev så fullständigt desorienterad, att man tvivlade på naturens själva lagenlighet. Under påverkan av filosofiska subjektivismen började man rentav fantisera om det alls fanns någon materia, vilket hugskott gynnades av skenbara upptäckten att materien upplöstes i energi.

³Men icke en gång detta tillstånd av vetenskapligt kaos kunde förmå tänkarna att undersöka verklighetshalten i de system, som redovisade tillvaron av överfysiska materier och världar. Så grundligt hade allmänna opinionen genomsyrats av tron på den s.k. ockultismens bedräglighet, att den möjligheten var stängd. Det fordras tydligen ännu fler krafttag, innan även denna dogm kan avlivas.

⁴Medges skall gärna, att de författare, som sökt göra propaganda för överfysiken, varit inkompetenta för uppgiften och återgivit hithörande fakta på ett sätt, som verkade alltför diletantiskt och ovederhäftigt. Att de därigenom skadade den sak de velat främja, är obestridligt. Därtill kom, att de själva varit för tidigt ute för egen del och visade prov på en lättrogenhet, som ännu mer avskräckte till och med allvarliga sökare. De filosofiskt intresserade vände sig i sin desperation till yogafilosofien, som indierna började göra propaganda för i västerlandet.

9.43 Esoteriken är oförenlig med dogmatism

¹Grundfelet med nedärvda sättet att betrakta verkligheten var och är fortfarande, att man betraktar verkligheten genom livsokunniga konstruktioners "glasögon", i stället för att som naturforskningen omsider gjort utgå från direkta iakttagelser. Man utgick från antagandet, att "sådan är verkligheten" och byggde därpå upp ett fiktionssystem, som utgjorde vetenskapliga betraktelsesättet. Detta är fortfarande fallet inom alla forskningsgrenar, som sakna möjlighet till objektivt studium av överfysiska materiella verkligheten.

²Även i detta fall visar hylozoiken sin överlägsenhet. Den omöjliggör alla dogmatiska betraktelsesätt, ty alla sådana försök strida mot esoterikens fundamentala krav på kausalmedvetenhetens objektiva undersökning av tillvarons materieaspekt. Det är också enda sättet att få slut på subjektivismens fantasikonstruktioner.

³Det är endast kausaljag (människor med förvärvad objektiv kausal medvetenhet), som kunna forska (konstatera fakta) i överfysiska världar. Endast dessa kunna skänka oss de fakta om verkligheten i de mänskliga världarna, som möjliggöra kunskap om verkligheten. Vad som icke byggts på dessa objektiva fakta förblir fiktivt. Kanske man äntligen kan fatta vad "de gamle" menade med att människorna "leva i skenet". De kunna icke se verkligheten sådan den är, eftersom de sakna objektiv medvetenhet om (möjlighet till objektiv uppfattning av) 15 allt högre molekylarslag eller aggregationstillstånd, när deras objektiva iakttagelseförmåga icke sträcker sig över tre av 18 möjliga (sex fysiska, sex emotionala och sex mentala). Om den verklighet, som dessa femton utgöra, ha de kunnat bilda sig endast "hypoteser" (gissningar eller förfelade antaganden) på grund av de sätt, på vilka dessa materier och energier kunna uppfattas i eller för mänskliga organismen. Så konstrueras teorier av verkligheten och utgående från dessa som bedömningsgrund bygger man upp system, som man tror återge verkligheten. Vad som utgivits såsom fakta har icke varit objektiva fakta, grundade på objektiv iakttagelse, utan förmodanden. Detta gäller även om s.k. historiska fakta. Icke förrän dessa konstaterats i oföränderliga, kausala klotminnet, godtagas de av esoterikerna. De klotminnen, som "klärvoajanter" kunna uppfatta ("akashakronikan"), äro stadda i ständig ombildning, ty de äro resultat av emotionalmedvetenhetens aktivitet. De sakna dessutom möjlighet fasthålla bestående verklighet. Det kan endast emotionala atomminnet och det är oåtkomligt för människan.

⁴Utbildningen borde bestå i att bibringa de lärande härskande system inom alla vetenskaper.

Men det måste klargöras, att alla äro hypotetiska, tillfällighetssystem för orientering, visande forskningens ståndpunkt tills vidare. Därmed motverkas dogmatisering och absolutifiering.

⁵Esoterikern lär sig skilja på exoterisk och esoterisk kunskap. Den exoteriska är människornas verk. Den esoteriska är en skänk från planethierarkien. Den exoteriska är en förening av konstaterade fakta och konstruerade teorier och hypoteser. Exakt blir den först, när alla fakta konstaterats och detta är forskningens slutmål en gång i hägrande framtid. Den esoteriska är ett system, som förblir hypotetiskt, tills individen såsom kausaljag själv kan konstatera dess överensstämmelse med verkligheten. Det beror på människans utvecklingsnivå, vilken grad av sannolikhet hon tillägger systemet. För en tränad logiker, som grundligt levat sig in i systemet, blir sannolikheten högsta grad av visshet. Den vanliga ytligheten i tillägandet räcker inte utan resulterar i antingen godtroget godtagande eller förkastande.

⁶Vishet förvärfvas genom självförverkligande. Det är enda vägen. Utan praktik förblir allting teori. En aldrig så riktig teori hjälper ingen framåt. Det fordras experimentell erfarenhet för förverkligande. Därigenom förvärfvas nya oanade förmågor.

9.44 Esoteriken gör slut på spekulationen

¹En av esoterikens många oskattbara fördelar är att den ger möjlighet snabbt avgöra, om många av de problem som människorna syssla med alls kunna lösas av mänskligt förnuft. De flesta s.k. "metafysiska" problem kunna icke lösas av förstajaget utan först av andrajaget och ligga därför utom räckhåll för mänsklig spekulatio. Ligga problemen inom andrajagets verklighetsområde, är människan, som icke vill bli bedragen med livsokunnighetens fiktioner, helt beroende av fakta från planethierarkien.

²I det sammanhanget vore det av betydelse att lärjungen till planethierarkien och även kausaljag underställde sina utredningar godkännande av ett 45-jag som enda ofelbara instans. Svårigheterna för lägre jag äro så stora, att felaktigheter förbli ofrånkomliga. Det vore också ett effektivt sätt att hindra svarta logens medvetna eller omedvetna agenter att i fortsättningen sprida sina förvillande ideologier. Vi ha att räkna med att de svarta i allt större utsträckning skola göra dylika försök. Och allt bör göras för att undvika felaktigheter av dem, som i god tro lämna felaktiga "fakta". Annars kunna "oinvigda" aldrig med säkerhet avgöra, från vilket håll uppgifter härstamma och ha de svartas försök större utsikter att lyckas. Detta ifråga om problem tillhörande andrajaget.

³I fysiska atomen (49) finnas alla de 48 högre slagen av atomer. Intressant är att för t.ex. ett 45-jag, som ser och förstår vad 45-atomen i 49-atomen betyder i medvetenhets- och energihänseende, den fysiska atomen i sin sammansättning av atomslag 45-49 erbjuder helt andra möjligheter än för en människa (och alltså ett förstajag), som saknar möjlighet att studera medvetenhetsaspekten i atomerna.

⁴Det finns i alla slag av atomer ofantligt mycket oåtkomligt för alla, som icke nått högsta kosmiska medvetenhet. Ju högre slag av medvetenhet, desto mer kan denna medvetenhet upptäcka i lägre atomslag. Att närmare ingå på detta problem vore meningslöst. Men det skadar ej att problemet påpekas. Det utgör i alla händelser ett viktigt problem, en faktor att beakta, för dem som intressera sig för de tre aspekterna i alla materielag.

⁵Närmaste anledningen till att problemet alls beröres är upplysningen, att det alltid finns något nytt mentalt att upptäcka i mentalmaterien, ju högre slag av medvetenhet individen förvärvat. För mentaljaget med självmedvetenhet i hela mentalmedvetenheten (47:4-7) är alltså mentaluppfattningen, som för detta jag förefaller suverän, i själva verket ett mycket ytligt slag av mentalmedvetenhet. Den upplysningen bör i hög grad motverka den obotliga fantasispekulationens utsvävningar på områden, som evigt ligga utanför alla mänskliga tankens domäner. Esoteriken, en gång verkligt förstådd, gör slut på alla spekulatio. Det är en av dess otaliga fördelar. Den lär, att ingen har möjlighet att gissa rätt i något avseende ifråga om högre jags

världar. Gärna få de fantisera. Men de måste då vara medvetna om att det är fantasier utan verklighet. Tron förvisas till de lägre utvecklingsstadierna (fysiska och emotionala), där möjlighet saknas för självorientering i tillvaron, till mänsklighetens barnkammare med dess skrön och skrävel.

9.45 Esoterikerns fyra första lärdomar

¹Det första esoterikern får lära sig är, att allt han dittills trott, ansett, antagit är totalt felaktigt. Det är baserat på verklighets- och livsokunnighetens fantasier. Livet i fysiska världen ger ingen människa möjlighet att förstå tillvaron i övrigt. Alla högre slag av liv äro totalt annorlunda och vad som spekulerats om dessa är alltigenom felaktigt. Han får så småningom själv lära sig inse, att han ingenting vet som är värt att veta. Kunskapen om verkligheten kan förvärfvas endast i femte naturriket. Ingenting av vad som lärdes i de esoteriska kunskapsordnarna av representanter för detta femte rike har blivit känt före 1875. De människor, som utgiva sig för att äga självförvärvad kunskap om verkligheten, äro offer för sin klärvoajans. Detta måste fastslås definitivt. Mänskligheten skall icke längre behöva förvillas av individer i fjärde naturriket. Människorna sakna rätt att uttala sig i samtliga frågor rörande det överfysiska. Återigen: det första esoterikern får lära sig är, att allt exoteriskt är felaktigt, det må stå i hur heliga böcker som helst, ha godtagits av hur många s.k. auktoriteter som helst, ha förkunnats av hur många "heliga män" som helst. Exoterisk filosofi är och förblir fictionalism. Den som icke kan inse detta, är olämplig för esoterik. Man måste ha insett mänskliga intellektets ohjälpliga begränsning. Esoteriken är ingenting för dem, som kunna "tro", som "tro sig veta".

²Det andra esoterikern får veta är, att den kunskap han får är avsedd att göra honom till ett lämpligt redskap för mänsklighetens medvetenhetsutveckling, för att tjäna, icke för att tillgodose hans eget behov av kunskap som ger makt.

³Det tredje esoterikern får veta är, att kunskapens förvärvande icke är ett lekverk utan betyder arbete och möda, hårt arbete, oavlatligt arbete, aldrig avslutat arbete, att man icke utan vidare kan ila normala utvecklingen miljontals år i förväg.

⁴Det fjärde är, att all kunskap medför ansvar med ofrånkomliga följder för framtiden och i framtida liv. Vi ha icke fått denna annars oåtkomliga kunskap för att bli märkvärdiga och känna oss överlägsna. Vi bli ödmjuka för denna oförtjänta gåva.

⁵Den som vill få hjälp måste vilja hjälpa. Det var meningen med att "den som ger han får". Vi utgöra alla en potentiell enhet och den, som hjälper andra, hjälper därmed sig själv. Att detta skall vara så svårt att förstå. De, som kunna studera egna och andras förflutna liv, vittna alla om giltigheten av lagen för sådd och skörd. Det stora misstaget är, att människorna icke räkna med att de få leva om sina liv såsom människor, tills de äro färdiga såsom människor. Insågo de detta, skulle de leva på annat sätt än de nu göra, icke så tanklöst, icke så egoistiskt, icke så ansvarslöst. Reinkarnationen är en lag, som tusentals kausaljag kunna konstatera. Det lönar sig ej för dem att vittna därom, förrän människorna själva insett, att så måste det vara. Det är icke längre frågan om att tro utan att veta. Då får man bekräftelse på att man vet det rätta. Och de bevis som klargöra detta föreligga, så att ingen behöver tro utan kan bli logiskt övertygad.

9.46 Hylozoiken medför omvälvning i vårt liv

¹Hylozoikern tänker i överensstämmelse med mentala verkligheten, förstajagets exakta uppfattning av de mänskliga världarna. Dittills har allt tänkande varit okunnighetens fantasikonstruktioner (fiktions). Hylozoiken innebär en revolution i medvetenhetsutvecklingen, emedan för första gången möjlighet givits att alls tänka i överensstämmelse med verkligheten. Må vara, att detta tänkande har giltighet endast för förstajaget och att andrajagets uppfattning av verklighetens tre aspekter är annorlunda. Men redan det att alls kunna tänka rätt i något avseende, giltigt för medvetenheten i mänskliga världarna, är av fundamental betydelse. Nu som först kan

man alls tala om sunt förnuft. Grunden är lagd för påbyggnad, ty “så långt var det rätt”.

²Med kunskapen om verkligheten äro vi icke endast för alltid befriade från allt vad idiologier heter, människornas outrotliga spekulationsraseri, utan befrias från fruktan, oro, hets, ängslan om vår egen utveckling, som försiggår i det omedvetna (övermedvetna), när vi lugnt tillämpa vår kunskap om livslagarna, så gott vi rimligtvis förstå. Det stora lugnet genomtränger alla våra höljen, ty vi veta, att vi få vad vi behöva för vår utveckling, när vi behöva det. Vi behöva icke längre bekymra oss om “vad som sker med oss”, ty det är det omedvetnas sak, när vi väl förvärvat nödvändiga livstilliten, den “gudomliga likgiltigheten”, oberördheten.

³Den, som bemästrat hylozoiken, icke endast begripit den utan med dess hjälp löst otaliga annars olösliga problem, har därmed kommit i kontakt med kausalmedvetenheten och en hel del nya slag av energier. Det blir lätt mentalt kaos. Och för de introverta (på 2–4–6-linjen) medför det i regel en deprimerande känsla av otillräcklighet i alla avseenden, en detronisering av förstajagets självtillräcklighet och självmärkvärdighet med risk för förlamande insikt om egen livsoduglighet. I sådant tillstånd förbiser man, att denna “uppenbarelse” vittnar om uppnådd utvecklingsnivå på gränsen till kausalstadiet och lärjungaskapet. Den, som icke upplevat förstajagets inkompetens med dess ofrånkomliga illusivitet och fiktivitet och felande essentiala egenskaper, har ingen möjlighet bliva ett kausaljag. För självhärligheten blir det en katastrof, i mycket liknande en sjukdomsprocess, som för till hälsa. Esoteriskt betecknas det såsom “själens födelse”, ett uttryck livsokunnigheten fått tag på och då naturligtvis fantiserar om utan möjlighet förstå dess esoteriska mening.

⁴För de extraverta (1–3–5–7-linjen) är risken att de med den överväldigande klarhet och överlägsna möjlighet förstå livsföreteelserna som esoteriken ger bli “andligen högfärdiga” i stället för intellektuellt ödmjuka. Kunskapen är en gåva de fått, icke för att bli märkvärdiga och känna sig överlägsna utan för att bättre kunna tjäna, befria mänskligheten från dess annars ohjälpliga desorientering, bekämpa lögnen och hatet i alla deras otaliga skepnader. Att risken finns för ökad självmärkvärdighet äro de många stollar bevis på, som inbilla sig vara övermänniskor, begripa och förstå allt, mottaga uppenbarelsen, förvärva kosmisk medvetenhet, uppleva invigningar, ingå i högre riket etc., och därmed göra sista villan värre än den första. Värre är, att de förkunna sina nya fiktioner för den alltid omdömeslösa mängden och bidra till att ytterligare öka desorienteringen även i ockult avseende. De klargöra därmed, att de aldrig verkligen förstått esoteriken utan endast trott sig förstå den, en ganska vanlig företeelse hos dem, som söka kunskap för att själva bli stora.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Esoterisk filosofi* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Två*, utgiven 1987.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1987.